

90252/1963

GRADISOV VESTNIK

GLASILO KOLEKTIVA PODJETJA »GRADIS«

RAZMIŠLJANJA O AKORDIRANJU, NAGRAJEVANJU IN O ZASLUŽKIH

NAŠE NEPOSREDNE NALOGE

v izpopolnjevanju nagrajevanja po učinku

V skladu s splošno akcijo, naj bi povsod nagrajevali po učinku, smo dali letos tudi v našem podjetju znatno večji poudarek delu na akord ali po normi. V ta namen je delavski svet storil več ukrepov, ki naj bi tako delo vzpodbujali. Predvsem so postavke za izračun akordnih cen za 5% večje od režijskih tarifnih postavk in tako delavec, ki dela v akordu, že samo zaradi tega za 5% več zasluži. Razen tega smo pri ocenjevanju edinic in tehnične kadrirane določili precejšnje zahteve glede dela v akordu. S tem so bili stavbovodje in delovodje učinkovito spodbujeni, da po svojih možnostih — in te niso majhne — vplivajo na to, da bo čim več del oddanih in nagrajevanih po učinku. S temi in še drugimi ukrepi smo dosegli, da se je letos v primerjavi z lanskim letom odstotek del v akordu povečal za okrog 2,5-krat. To je vsekakor lep napredek in kaže, da je bilo vloženo mnogo truda.

Manj moremo biti zadovoljni z načinom, kako dela v akord oddajo in kako dela v akordu organizirajo. Tudi akordni obračuni so pogosto napačni. To potrjujejo dokaj pogoste pritožbe delavcev. Dasi je teh pritožb — in to večidel opravičenih — sorazmerno veliko, vendar še ne pridejo na dan vse storjene napake, saj se oškodovanec dostikrat ne pritoži, skoraj gotovo pa se ne pritoži, če je oškodovano podjetje.

Naš bližnji cilj je kompleksni akord

Ko smo v začetku leta začeli kampanjo za akordiranje, smo govorili predvsem o kompleksnem akordu. Pod tem razumemo, da določena skupina delavcev prevzame določeno delo v akord po obsegu, hkrati pa se tudi obveže, da ga bo opravila v določenem roku. To pomeni, da se ne akordira tako, da se plača n. pr. zidarjem od m³ zidu, ampak da se s pomočjo akordnega cenika izračuna n. pr. za zidanje zidu ene etaže potrebno število delovnih ur skupno s transportom, pripravo malte itd. in določi denarni znesek za to delo. Tako postane akord bolj jasn in razumljiv, člani delovne skupine pa naj bi med seboj delo bolj organizirali ter tudi z boljšo organizacijo izboljšali učinek in zaslužek. Delovne skupine naj bi se sčasoma ustale in specializirale. Iz delovnih skupin naj bi nastale brigade z najboljšim delavcem kot brigadirjem na čelu. Teh brigad potem nikdar ne bi smeli razbijati. Delo bi organizirali tako, da bi brigada ostala vedno skupaj. Tudi če je za krajši čas potrebno izvršiti neko delo, ki ne sodi ravno v stroko brigade, je bolje, da ga opravi kot celota, kot pa da se brigada razbije. Stavbovodja in delovodja na stavbišču morata za posamezne brigade delo planirati za nekaj dni vnaprej in pri tem za vsa-

ko delo določiti ustrezne ure in dinarje.

Od vsega tega smo letos kaj malo dosegli. Povečali smo odstotek del v akordu, to je res. Vendar je ta akord ostal kakovostno na isti ravni kot smo ga imeli že pred leti. Le maloštevilni stavbovodje so to delo organizirali tako, kot bi želeli. Prav ti primeri pa potrjujejo, da smo na pravi poti in da je treba tako delati povsod.

O tem smo razpravljali tudi na novembrski partijski konferenci v Ljubljani in sprejeli določene sklepe.

Ena najvažnejših nalog na naših deloviščih v prihodnjem letu je torej organizacijsko izboljšati delo po učinku.

Prehod na tako organizacijo ni tako enostaven kot se zdi. Vse preveč je v delavcih in tehničnem kadru zakoreninjena praksa s predvojnimi gradbišč. In vendar so bili takrat pogoji bistveno drugačni. Pred vojno je bilo delavcev vseh kvalifikacij na pretek. Če kdo ni hotel delati, ga je podjetnik pač odpustil. Mehanizacije, razen kakega dvigala in mešalca, praktično ni bilo. In danes? V socializmu bo delavec vedno primanjkovalo. Strah pred brezposelnostjo ni in ne more biti več tista sila, ki bi priganjala človeka k delu. Ta strah mora zamenjati zavest, da je delati treba in pa kontrola sodelavcev, ki pač ne morejo dopuščati, da bi kdo na njihov račun lenaril. Ali more delovodja s šestimi ali več delavci, ki delajo na najrazličnejših koncih stavbe, imeti pregled čez vsakega? Pa tudi, če ga vidi, da lenari, kaj potem? Saj je praksa priganjanja že davno opuščena. Ne! Podobno kot v vojski, so tudi na stavbišču potrebne manjše, stalne edince — brigade —, ki delajo in so nagrajevane za vsa dela izključno po učinku.

Pri nas razmeroma dobro napredujejo dela do tretje faze, ko je objekt pod streho. Za silo gredo nato še pregradni zidovi in ometi. To so tudi dela, kjer danes delamo v akordu. Nato se pa vsa organizacija neha. In potem se začne sprehanje po stavbi iz prostora v prostor. Eden podira tisto, kar je drugi naredil. Prav tako je popolnoma neorganizirana večina obrtniškega dela. Mi pa gledamo in se prepričujemo, da tega ni mogoče akordirati.

Kot že prej rečeno, je treba uvažati delo v skupinskem akordu s kompleksnimi normami, določenimi na podlagi akordnega cenika. Tam pa in za tista dela, za katera niso določene akordne cene, je potrebno akorde komisijsko določiti. Na vsa-

kem stavbišču je treba organizirati komisije za dela v akordu, ki jih sestavljajo stavbovodja, delovodja in delavec, ki ga določi delavski svet edince za tisto stavbišče.

Nagrajevanje po ocenitvah že kaže pozitiven vpliv na rast proizvodnosti

Naš letošnji tarifni pravilnik vsebuje tudi poseben pravilnik o nagrajevanju na podlagi periodičnega ocenjevanja vseh tistih delavcev, ki po značaju svojega delovnega mesta ne morejo delati in biti nagrajevani po učinku. Tarifni pravilnik je glede tega povsem jasn. Odvisno je le od nas, ki določamo, kdaj se lahko in česa ni moč oddati na akord.

Dosedanja praksa dela ocenjevalnih komisij potrjuje visoko stimulativnost tega nagrajevanja na podlagi ocenjevanja za vse tiste kadre, ki delajo na takih delovnih mestih, kjer je poleg količine opravljenega dela bistveno ali celo prvenstveno važna kvaliteta ali kakšna druga vrtilna dela. Vzemimo n. pr. stavbovodjo ali delovodjo. Pri njihovem delu je važna predvsem organizacija dela na gradbišču ne glede na to, koliko osebnega truda vlagata v to. Ali vzemimo delavca v remontni delavnici. Ali ni bolje, da dobro popravi en motor, kot pa da v istem času popravi dva motorja, ki ju že po enem mesecu zopet vrnejo v delavnico. Na vseh takih delovnih mestih se je nagrajevanje na podlagi ocenjevanja pokazalo kot nenadomestljivo. In še več! Nagrajevanje na podlagi ocenjevanja se je pokazalo kot tako elastično, da stimuliramo tisto področje dejavnosti, ki ga hočemo. Na primer: higiensko-tehnična zaščita zašepa. Komisija določi kriterij: skrb za HIZ dobi več točk in ocene tečejo po tem kriteriju.

Ne glede na vsa različna gledanja mora vodilni kader na stavbišču in v podjetju dejansko največ prispevati k produktivnosti in fi-

nančnemu uspehu podjetja. Ta kader pa ni bil takrat, ko takega ocenjevanja in nagrajevanja še ni bilo, z ničemer spodbujen k boljšemu delu. Prav ti ljudje v našem podjetju so bili najslabše plačani v vsej Sloveniji. Stevilni so zapustili naše podjetje, pritoka skoraj ni bilo. Sedaj se je položaj spremenil. Dobiti 18 točk pri periodičnem ocenjevanju pomeni za tri mesece povečati svojo plačo za ca. 40%. Res so komisije dosedaj dajale po 18 točk le redkim, vendar to nikakor ni nekaj, česar vsak ne bi mogel doseči. Če bi bil pri nas ves tehnični kader tak, da bi zaslužil 18 točk, bi naše podjetje želo take uspehe in toliko odskočilo od ostalih podjetij, da bi bil delavski svet prav gotovo pripravljen ta kader nagraditi z več kot 40% dodatka k plači.

Ocenjevanje in nagrajevanje je torej pokazalo pozitiven vpliv in ga je treba vsekakor gojiti in dalje razvijati.

Naša druga neposredna naloga

Slabše se je ocenjevanje in nagrajevanje izkazalo za tista delovna mesta, kjer je količina dela osnovno in skoraj edino merilo za ocenjevanje. Jasno je, da so morale priti podkomisije po edincih, ki ta kader ocenjujejo, v zadrego. Rečeno je bilo, naj bodo merila v čim večji meri taka, da jih je moč številčno izkazati. Pri tehničnem kadru smo to v največji meri že dosegli. Na vseh tistih delovnih mestih pa, kjer je količina opravljenega dela osnovno merilo, pa tega ni. Če bi to imeli, bi delo pač normirali in plačevali po učinku, ne pa dajali nagrad na podlagi periodičnih ocen. Zato moramo z novim letom vse tiste člane našega kolektiva, ki delajo na delovnih mestih, kjer je pri neki standardni kvaliteti važna samo še količina opravljenega dela, izločiti iz spiskov nagradnih upravičencev. Za ta delovna mesta je določiti norme, če drugače ni mogoče, komisijsko, in jih plačevati po učinku. Vsakdo v našem podjetju ima pravico bolje za-

Ob novem letu

Zopet je za nami leto dela, leto trdega boja za uspehe in napredek podjetja pa tudi osebnega posameznega člana našega kolektiva. Nesporno je, da smo v tej bitki uspeli, da so se naša predvidevanja uresničila, morda smo jih v nekaterih stvareh celo preseglji. Vemo pa tudi, da so bili vsi doseženi rezultati plod vztrajnega dela vseh delavcev in uslužbenecov podjetja ob ističasni pomoči zunanjih faktorjev, naše ljudske oblasti in ose socialistične družbe.

Če pogledamo posamezne dosežene rezultate, moramo predosem podčrtati znatno povečanje naših kapacitet o primerjavi z lanskim letom, boljše izkoriščanje strojev in smotrnejšo razporeditev materiala in delavcev. Ugotovili moramo, da smo se organizacijsko okrepili, kar pa seveda še ne pomeni, da smo že dosegli dokončne oblike dobro urejenega podjetja, nadalje, da smo uspeli dvigniti povezanost osega našega kolektiva, ki ga združujejo po eni strani organi upravljanja in sindikalni odbor še s čvrstejšo povezo vseh članov ZK, kar se je zlasti pokazalo ob konferenci komunistov vsega podjetja. Pri nastevanju teh rezultatov ne bi smeli niti mimo naših uspehov pri polmontažni in montažni gradnji, saj smo si prav tu pridobili proenstvo med osemi gradbenimi kolektivi naše domovine. Krenili smo smelo na nova pola industrializacije stanovanjske izgradnje, predosem pa njene pospešitve in pocenitve. Smelo lahko trdimo, da so že dosedanj rezultati preseglji naša pričakovanja in da je izbrana pot pravilna. Mislimo tudi, da niso brez pomena naša prizadevanja o nabavih strojev, ki nam bodo v veliki meri pomagali povečati našo proizvodnost in s tem našo kapaciteto za bodoča leta.

Ce smo govorili doslej o naših uspehih, pa ne smemo prezreti tudi naših nalog, ki nas še čakajo. Smatramo, da spada mednje proenstveno organizacijska utrditev, nadalje še pogumnejše iskanje sodobnejših in gospodarnjših oblik dela, pri čemer pa nikakor ne smemo prezreti potreb naših delovnih ljudi. Zavedati se moramo, da najboljši uspehi ne bi bili zadostni, če ne bi hkrati doigali tudi zaslužke in življenjsko raven naših delavcev sploh, če ne bi še bolj poskrbeli za naša stanovanja in samske domove, za naše stanovanjske zadrage in vse druge oblike pomoči posameznim članom kolektiva.

V želji, da bi nam ose te naloge uspeli, želim osem članom kolektiva srečno in uspešno Novo leto 1960

ing. Hugo Keržan

služiti za več dela in boljše delo. To moremo doseči le tako, da akordiramo vse, kar se akordirati da. Potrebno je poiskati normative za delo delavcev pri pomožnih delih. Nadaljevanje na 2. strani

Srečno in uspehov polno novo leto 1960

Delavski svet in upravni odbor podjetja ter uredništvo Gradisovega vestnika

■ Celje — Zadnji seji celjskega delavskega sveta so prisostvovali tudi vajenci. Delavski svet je namreč kot posebno točko dnevnega reda obravnaval strokovno vzgojo vajencev. Razpravljali so tudi o drugih problemih vajencev, predvsem pa o njihovih pravicah in dolžnostih.

O tritretletni bilanci je poročal šef gradbenega vodstva ing. Cvahte. Iz poročila je razvidno, da so v tretjem četrtletju izvršili za 876 milijonov gradbenih del, znižali zalogo materiala za 11,78% v primerjavi s stanjem 1. I. 1959.

Finančni položaj je nekoliko boljši kot v prvem polletju, vendar bi se z boljšim gospodarjenjem položaj še popravljal.

Razpravljali so tudi o akordnem delu, in kot pravi zidar tov. Karđoš, so delavci na Termoelektrarni Soštanj in Novem jašku še vse premalo seznanjeni s cenami akordnih del. Zato so sklenili, da bodo pravilnik o oddaji del v akordu ponovno raztolmačili članom kolektiva.

Delavski svet je za odlične uspehe v šoli in na delovnem področju nagradil Edvarda Štamparja, Stefana Lenarčiča in Jožeta Novaka, vajence gradbišča z denarnimi nagradami v višini 10.000 din. Za uspešno vzdrževanje strojev so nagradili strojnega referenta Marka Juvančiča. Za poštvalnost in uspešno reševanje lesa ob zadnji poplavi v Celju so bili nagradjeni Janez Fariš, Janez Toš in delovodja Vinko Mikek. Za vestno in poštvalno delo, predvsem pa za dobro kvaliteto betona je bil nagrajen z vsoto 15.000 din betoner Vinko Drogenik. Poleg teh je delavski svet nagradil še 38 drugih članov kolektiva.

Tudi v Celju bodo priridili tečaj za polkvalificirane delavce ter so v ta namen izvolili izpitno komisijo, ki bo preverila strokovnost kandidatov. Komisijo sestavljajo: Ferdo Cvikelj, delovodja, Stefan Sijarto, zidar in Janez Zorko, tesar.

■ Jesenice — Sindikalna podružnica je sestavila program predavanj s področja političnih in ideoloških tem. Predavanja bodo v tamkajšnji menzi.

Na Jesenicah bodo kot vsako leto slovesno praznovali prihod Dedka Mraza. Obdaritev bo organizirala sindikalna podružnica. Prav tako mislijo za novo leto nagraditi nekatere najvestnejše člane izvršnega odbora sindikalne podružnice.

Sindikalna podružnica bo za novo leto slovesno odprla novo urejeno sindikalno dvorano.

■ Jesenice — Poleg razdelitve nagrad so na zadnji seji delavskega sveta obširno razpravljali o oddaji del v akordu. Pravijo, da se odstotek del v akordu ni zvišal ter je predsednik delavskega sveta Jože Brešan zahteval od tehničnega vodstva obrazložitev, nakar je šef gradbišča podal obširno analizo. Med razpravo so tudi povedali, da nekateri dobri domači zidarji in tesarji nočejo delati v akordu. Vse kaže, da bo o oddaji del v akordu treba med člani kolektiva mnogo več tolmačenja.

Komisija higiensko tehnične zaščite se ne more posebno pohvaliti, je dejal na zadnji seji tov. Zrim ter predlagal, naj bi delavski svet na eni izmed prihodnjih sej razpravjal o problemih HTZ službe.

■ Ravne na Koroškem — Na zadnji seji sindikalne podružnice so razpravljali o ustanovitvi informativne službe. Poročila bodo zajemala celotno problematiko gradbišča, razne težave delavcev, razne prodolge in pripombe. Za vodstvo informativne službe so zadolžili Feliksa Kvara. (Prosimo, da kopijo poročil pošiljate uredniškemu odboru.) Razpravljali so tudi o novoletni jelki in patronatu nad osnovno šolo v Ravnah. Igralska skupina »Gradis« Ravne na Koroškem bo v kratkem priredila izlet na Pohorje. Igralsko skupino vodi Adela Simon. (Opomba ur.: Dobro bi bilo, če bi se Ravenčani pokazali tudi po drugih edinicah.)

Na povabilo našega kolektiva in uprave, so nas 5. decembra obiskali predsednik Izvršnega sveta LRS tov. Boris Kraigher, sekretar IS za industrijo in obrt ing. Viktor Kotnik in njegov pomočnik ing. Vladimir Cadež.

Gostje so si v spremstvu direktorja ing. Keržana, tehničnega direktorja ing. Uršiča, upravnika OGP Lipovca in ing. Treppa najprej ogledali naš obrat gradbenih poizdelkov. V približno enournem prisrčnem razgovoru so se gostje zanimali za problematiko proizvodnje v tem obratu, predvsem pa za produkcijo montažnih gradbenih elementov in potek montaže. Tov. Kraigher se je predvsem zanimal za florisno zasnovano in kvadrature stanovanj, pri detajlnih projektih pa za prefabriciran sanitarni vozle z vgrajenimi instalacijami in priključki za mrzlo in toplo vodo, plin, odtoke in električno napeljavo.

Po ogledu projektov so se gostje napotili še na stavbo, kjer je dvigalo pravkar podajalo zadnje vertikalne montažne elemente III. nadstropja, katere je že s precejšnjo spretnostjo postavljala in uravnavala skupina delavcev z inštruktorjem tov. Mavričem na čelu. Vzporedno z montažo poslednjih vertikalnih elementov na eni strani stavbe so na drugi strani zidali

med že postavljenimi vertikalnimi montažnimi elementi nosilne prečne zidove iz žilindrih blok-votlakov, ki jih nato zalivamo z betonom. Goste so zanimala še obrtniška dela, ki smo jih pri teh stavbah skušali časovno skrajšati na minimum in jih, kolikor le zdamogoče, izvršiti že pri prefabricaciji montažnih elementov. Zanimal jih je predvsem način vgraditve že gotovih, opleskanih okenskih podbojev, dalje že vgrajenih kovinskih vratnih podbojev, terazzo tlaki na stopniščih podestih in balkonih, že obdelane spodnje površine stropnih elementov, vgrajena električna instalacija, prefabriciran sanitarni vozle itd. Pojasnili smo jim tudi sestav in način nanašanja notranjih ometov, ki so minimalni, vlečeni brez »faz«, ki zaradi ravnih zidnih površin niso potrebne.

Tov. Kraigher se je nato zanimal še za kvalifikacijski sestav delavcev, pri čemer smo mu povedali, da je nižji od »klasične« gradnje z opeko, kjer so potrebni kvalificirani zidarji, medtem ko imamo tukaj opravka v večini s polkvalificirano, priučeno delovno silo.

Seveda tudi nismo prikrivali naših težav, s katerimi se borimo ob pričetku te vrste gradnje pri nas. Predvsem velikih investicijskih stroškov za vse naprave, ki so nam za to potrebne, kot razni stroji v betonarni, razni kovinski kalupi, dalje transportna sredstva za prevoz montažnih elementov iz betonarne na gradbišče, moderna dvigala itd.

Ob slovesu smo nato tov. Kraigherju podarili obsežen album, v katerem smo zbrali gradivo o delu in naših dosedanjih uspehih pri gradnji prve montažne stavbe po sistemu PBM.

SINDIKALNI ODBOR PODJETJA JE ZASEDAL

Vsi smo odgovorni

Sindikalni odbor podjetja je zaseda za uresničenje sklepov konference komunistov

Ni še dolgo tega, ko se je zadnjičkrat sestala iniciativni odbor za pripravo konference Zveze komunistov. Znova je pregledal referate, diskusijo in predloge konference ter izdelal sklepe. S tem je bilo delo iniciativnega odbora končano, ni pa končano za nas, kajti od nas samih je odvisno, kako bomo sprejete sklepe dosledno uresničili.

Za izvajanje sklepov smo odgovorni vsi, to je bila glavna tema obravnave na zadnji seji sindikalnega odbora podjetja v Mariboru. Vsak posamezni sklep konference Zveze komunistov je bil ponovno prediskutiran, nekateri člani pa so predlagali še nekatere dodatne predloge. Tako je n. pr. tov. ing. Arnež predlagal, da je bilo na sami konferenci kot tudi v sklepih premalo govora o delu mladinskih organizacij, predvsem pa o strokovno-politični izobrazbi mlajših članov kolektiva.

Mnogo je bilo govora o organizaciji obratne ambulante in preventivne službe celotnega podjetja. Zdravje je eden izmed osnovnih pogojev, zato naj nam ne bo žal

sredstev, ki jih vložimo za preprečevanje raznih nesreč in boleznih. To stališče sta predvsem trdno zastopala predsednik sindikalne podružnice gradbenega vodstva Ljubljana tov. Žorž in predsednik podružnice centrale podjetja tov. ing. Vede.

Tovariš Zajšek je govoril o sklepih, ki se nanašajo na delavsko samoupravljanje, predvsem pa dosledno vztraja na stališču, da čimprej sprejme pravilnik o delavskem samoupravljanju.

Stanovanjska stiska je še vedno pereča vprašanje našega kolektiva zato smatra sindikalni odbor za nujno, da se v podjetju čimprej ustanovi odbor za združno gradnjo, ki bi seveda deloval v okviru podjetja.

Tajnik Republiškega odbora tov. Capuder je razpravljal o nagrajevanju po učinku, ozir. o ekonomskih enotah. Od nagrajevanja po akordnih skupinah je treba čimprej preiti na nagrajevanje po ekonomskih edinicah, kjer bi bili delavci stimulirani tudi za varčevanje z materialom. Tako bi se za služki delavcev v gradbeništvu približali zaslužkom v industriji. Sploh pa bi bilo potrebno, da se gradbeništvu v naslednjih letih postavi v prioriteten položaj tako kot kmetijstvo.

Sindikalni odbor je v nadaljnji razpravi govoril o Pravilniku o delovnih razmerjih. Ker je osnutku Pravilnika spremenjenih skoraj 70 odstotkov členov prejšnjega pravilnika, je sindikalni odbor predlagal delavskemu svetu, da Pravilnika o delovnih razmerjih še ne potrdi, temveč naj se ga da predhodno znova v razpravo celotnemu kolektivu. Tov. Mandeljc je predlagal, da bi bilo k Pravilniku treba priložiti tudi tolmačenje delovnih mest, določili pa naj bi se tudi posebni kriteriji za aktiviste NOB.

Sindikalni odbor je razpravljal tudi o ostalih problemih podjetja, mnogo pa je bilo govora o pripravah na občne zbere sindikalnih podružnic.

Po razpravi, ki je trajala do 17. ure, so si predsedniki podružnic ogledali počitniški dom na Pohorju kjer jim je sindikalna podružnica Gradis Maribor priredila prijeten družabni večer.

ANDREJ JURKOVIČ

Te dni je umrl član našega kolektiva obrata gradbenih poizdelkov v Ljubljani tovariš Andrej Jurkovič. Rojen je bil 1934. leta v Bukovici pri Murskem Središču.

V našem podjetju se je zaposlil 1953. leta, in sicer na gradbišču v Medvodah. Kasneje je odšel k vojakom, po odslužitvi roka pa se je spet vrnil v podjetje ter se zaposlil v obratu gradbenih poizdelkov, kjer je služboval vse do zadnjega dne.

Dne 2. decembra se je vračal iz politične šole, ki jo je obiskoval trikrat tedensko. Kot član Zveze komunistov si je namreč želel pridobiti širše politično znanje. Nesreča se je zgodila, ko je prišel že do svojega stanovanja. Čez pot je bila napeta električna žica, ki je ni opazil.

Pokojni je bil polkvalificiran betoner in je delal pri Kometu.

Na zadnji poti so ga spremljali člani kolektiva v njegovem rojstnem kraju. Zvestega tovariša bomo ohranili v častnem spominu.

M. P.

IZ VELENJA

Delovna mladina

Velenjski mladinci so imeli v počastitev dneva republike redno letno mladinsko konferenco. Udeležili so se je poleg mladincev še sekretar osnovne organizacije Zveze komunistov Milan Omlačič, član občinskega komiteja LM Stauko Horvat in drugi.

Po izčrpnem poročilu smo razpravljali o dosedanjem delu ter o bodočih načrtih mladinske organizacije. Sklenili smo, da bomo napovedali tekmovanje drugim organizacijam po številu prirejenih predavanj in v odstotku udeležbe. Ustanovili bomo strokovni in tematični krožek, si ogledali grad-

Čestitka

Absolutna delovodske šole iz Ljubljane Zorec in Veit želiva celotnemu kolektivu »Gradis« gradbenega vodstva Maribor uspehov polno leto 1960!

trali pripravljala osnutek pravilnika za poslovanje prvih takih enot, ki bi jih spomlad organizirali. V teh enotah bi pridobili potrebne izkušnje za posploščenje takega sistema v vsem podjetju. Če pa to uresničimo, bo nujno treba korenito reorganizirati naše podjetje. Toda o tem bomo govorili v eni naslednjih števil.

Tov. Vukmanovič je na zasedanju v Beogradu rekel, da bo pri tem sistemu treba rešiti dvoje problemov. Prvi problem so odnosi proizvajalcev v okviru ekonomske enote, konkretno problem delitve zaslužka, drugi problem je problem odnosov med ekonomskimi edinicami znotraj podjetja in upravo podjetja. Mi mislimo da bodo v okviru ekonomske enote še vedno potrebne norme in akordi, nad katerimi bodo potem z večjim interesom bdele delavske uprave teh enot. Glede odnosov med edinicami in upravo podjetja pa imamo konkretno v našem podjetju že nekaj izkušenj in prav te kažejo, da mora-

Poslavljamo se od starega leta 1959., ki je tako pomembno ne le za naš kolektiv, ampak za ves socialistični razvoj v naši domovini. Lansko leto smo zaključili s tako presenetljivimi uspehi, da so začudili ves svet. Delavci vsega sveta se skupaj z nami vesele velikanskih uspehov jugoslovanskih delavcev. Po hitrosti industrijskega razvoja smo se povzpeli na prvo mesto na svetu in potokli vse dosedanje svetovne rekorde, čeprav to leto nismo toliko investirali v nove industrijske naprave kot druga leta. To pomeni, da se že kažejo sadovi trdih naporov kapitalne izgradnje. Hkrati pa smo dosegli to leto neprecenljivo uspeh tudi v kmetijstvu kljub temu, da oreme ni bilo tako ugodno. Pridelali smo toliko, da nam ne bo treba več uvažati, s čimer smo sprostili veliko deviznih dinarjev za nakup surovin za našo industrijo, reprodukcijskega materiala in za nakup predmetov široke potrošnje. To pa tudi pomeni, da so poosem upravičena naša pričakovanja, da naša država kmalu ne bo več dolžnik in da bomo izravnali našo zunanjo trgovinsko bilanco.

Vse to nas obenem s pospešenim demokratičnim razvojem pri nas in z naglo preobrazbo odnosov navdaja z velikim ponosom, da smo državljani socialistične Jugoslavije, ki si je pridobila v svetu toliko prijateljev in občudovalcev. To pa nalaga nam še nove naloge, da vsak na svojem delovnem mestu, kot član te velike socialistične skupnosti, prispeva k nadaljnji rasti in prosperu naše domovine. V našem podjetju nas čakajo v letu 1960 še velike naloge. Predosem bomo morali še nadalje razvijati nagrajevanje po učinku, saj je to temeljni pogoj za unehno rast delovne storilnosti in za nadaljnjo rast žiljenjske ravni slehernega člana našega velikega kolektiva. Z nagrajevanjem po učinku hočemo doseči, da bo sleherni član kolektiva gmotno spodbujen ne le za večje fizične napore, ampak zlasti za smotno organizacijo dela, za varčevanje in gospodarjenje na svojem delovnem mestu in v vsem podjetju. Nagrajevanje po učinku pa ni stvar, s katero naj se ukvarja le osrednja tarfina komisija ali upravno vodstvo podjetja, ampak prav tako vseh sindikalnih odborov in oseh nas, da bomo po svojih močeh prispevali k rešitvi tega tako pomembnega vprašanja.

V imenu sindikalnega odbora podjetja se ob tej priložnosti zahvalim vsem za prizadevanost in poštvalnost v tem letu in želim, da bi se tudi v prihodnjem tako trudili za napredek in nadaljnji procvit našega podjetja. Prav posebej pa se zahvaljujem za pomoč in sodelovanje vsem sindikalnim odborom, vsem, ki so z nami sodelovali, nas razumeli in podprli v naših prizadevanjih.

Želim, da bi naše delo tudi v bodoče obrodilo bogate sadove za srečo in napredek vsega kolektiva, za osebno srečo in zadovoljstvo vsakega posameznega člana našega podjetja.

Jože Lorenčič, predsednik sindikalnega odbora podjetja

bišča celjskega gradbenega vodstva ter napovedali tekmovanje v šahu, streljanju in namiznem tenisu mladincem podjetja »INGRAD«, Velenje.

Zadnji sklep letne konference smo že uresničili. Naši mladinci so zmagali v vseh disciplinah: v šahu s 5:3, v namiznem tenisu s 3:2, v streljanju pa za 17 krogov.

Prvi uspehi so doseženi, trčili pa se bomo, da jih bomo dosegli še na drugih področjih, zlasti v idejno političnem in kulturno prostnem delu.

Franc Zupančič

Nadaljevanje s 1. strani

na stavbišču, pri transportu in pri izsekavanju reg. pri pospravljanju itd.

V našem podjetju oskrbujeemo nad 3000 ljudi s hrano in stanovanjem. Naša komunala sama zase bi torej bila že močna enota s številnimi delavci in uslužbenci in bi kot taka spadala med največja gostinska podjetja pri nas. Ali ne bi kazalo teh ljudi nagrajevati tako kot v gostinstvu, n. pr. po prometu?

Prav isto velja za transport ali za skladiščno službo. Tudi tu bomo morali poiskati neka merila učinka kot ga imajo podjetja takih osnovnih dejavnosti.

To je torej naša osnovna naloga v bližnjih zimskih mesecih. O tem bodo morali razpravljati naši delavski svet, partijske in sindikalne organizacije, s tem se bo moral intenzivno baviti ves vodilni kader našega podjetja. To naj bo drugi korak v našem sistemu nagrajevanja po učinku.

Končni cilj: ekonomske enote

V bližnji bodočnosti zremo tudi že tretji korak v razvoju naše politike nagrajevanja.

Pretekli mesec je zasedal v Beogradu razširjeni plenum sindikata gradbenih delavcev. Na tem zasedanju so bili vsi prisotni mnenja, da je treba preiti na sistem nagrajevanja po ekonomskih enotah. O tem je naš delavski svet razpravljal že spomlad. To je sistem, po katerem dobe delavci na nekem stavbišču — za eno ograjo — ne samo ves znesek osebnih dohodkov, ki je bil določen za tisto gradnjo, nego gre tudi prihranek na materialu in režiji po odbitku prispevka za sklade in družbenih prispevkov v njihov žep. Na takih ekonomskih enotah bi se oblikovali tudi organi delavskega upravljanja, ki bi s tem dobili pravo gmotno osnovno gospodarjenja. Posebna komisija v cea-

mo stvar dobro preudariti, preden se lotimo takega sistema. Vendar je nedvomno, da bi tak sistem — pravilno sproveden in nadzorovan — sprostil neslutne rezerve storilnosti dela in produktivnosti delovnih kolektivov. S tem pa bi se seveda zelo povečali prejemki delavcev in njih življenjski standard. To pa bi zopet postavilo gradbeništvu kot gospodarsko panogo na višjo raven in bi bil pritek kadrov in njihov obstanek v gradbeništvu zagotovljen. Če pa stvar ne bi bila pravilno postavljena, če bi pravila ne bila dovolj premišljena in izdelana, bi verjetno prišlo do tega da bi uprave ekonomskih edinic usmerjale svoje organizacijske sposobnosti v pridobivanje trgovskih in spekulantskih dobičkov v odnosih med edinicami, upravo podjetja in investitorjem, ne pa v povečevanje zaslužkov z boljšo organizacijo dela. Če bi se to zgodilo, bi se sistem sam kmalu diskreditiral, kar pa bi bila velika moralna in gospodarska škoda.

Ing. J. U.

Kje so imeli uslužbenci takole jedilnico? V Mariboru — no, zdaj jo že preurejajo.

GRADIS

moštveni republiški prvak

Že dalj časa nismo ničesar slišali o kegljačih Gradisa. Maja se je prekinila kegljaška sezona za povprečne kegljače, medtem ko so se vrhunski pripravljali v raznih predtekmovanjih za svetovno prvenstvo v Bautzu. No, Gradisovcev med temi kandidati ni bilo pri moških, pač pa se je Francka Erjavčeva potegovala za to čast.

V zadnjih mesecih spomladanske sezone je bilo opaziti, da med kegljači Gradisa nekaj »škriplice«. Volja do kegljanja je ponehaval zaradi slabih rezultatov. In kje je bil vzrok? Ker tudi gostujoča moštva na našem kegljišču niso dosegla običajnih rezultatov (na dve sto lučajev vsaj 800), saj so bili rezultati slabši na tem kegljišču tudi od 10—15%, smo ugotovili, da je vzrok v slabih stezah oziroma deskah položnicah.

Posledica tega je bila, da se je moštvo Gradisa v okrajnem prvenstvu v borbenih partijah znašlo na 7. mestu. Za republiško prvenstvo se je plasiralo 8 moštev. Torej smo ujeli možnost za sodelovanje na republiškem prvenstvu komaj za rep. Okrajno prvenstvo je bilo na našem kegljišču v Ljubljani, republiško pa v Celju na kegljišču Ingrada.

Ko smo odhajali v Celje, smo sklenili, da moramo popraviti naš renome in da se bomo kljub slabi pripravljenosti borili za najboljša mesta.

Takoj v začetku nam ni teklo najbolje, toda ko smo prehajali s steze na stezo, so se rezultati znatno izboljšali. Končali smo z rezultatom 1696 podrtih kegljev, oziroma s povprečjem 424 na vsaki stezi. Tega rezultata ni doseglo nobeno moštvo, pa čeprav se je prvenstva udeležilo 24 moštev iz Slovenije. Moštvo Gradisa je postalo republiški moštveni prvak v borbenih partijah za leto 1959.

Ta uspeh nam je dal novega poguma in pričeli smo z intenzivnejšim treningom. Toda doma ni šlo in ni šlo. Deske položnice so se nam tako rekoč udirale pod nogami. Sklenili smo, da deske dvignemo in ugotovimo, zakaj se udirajo. Ugotovili smo, da so vse deske preprele in da je posamezne desčice vezal samo še linolej na zgornji strani. Tudi nestrokovnjakom je bilo jasno, da je na kegljišču prava lesna goba. Ing. Prezelj, ki je strokovnjak za rastlinske bolezni, nam je dal podrobna navodila za razkuženje vseh kletnih prostorov, saj je bilo možno, da se lesna goba »skot kuga« razleže in napada ves les v upravnem posloju centrale Gradisa.

Tako smo morali zamenjati vse deske položnice in drugi les, ter smo preprečili še večjo škodo, ki je grozila.

No, in ko smo prvo nedeljo po tej rekonstrukciji ponovno igrali, smo dosegli normalne rezultate, takšne, na katere smo bili vajeni ob naši najboljši pripravi. Upamo, da bodo Gradisovci — ljubljanski kegljači zasedli tudi v tekmovanju 8 x 200 ponovno tisto mesto, ki so ga imeli v »najboljših časih«.

Kaj pa drugi kegljači Gradisa? Jeseničani tekmujejo v okrajnem prvenstvu Kranja in kot smo videli, jim tudi ni šlo najbolje ter so izpadli za republiško ligo v prihodnji sezoni. Upamo, da se bodo že prihodnjo sezono bolje pripravili.

Tudi v Mariboru so sestavili kegljaško moštvo iz kolektiva Centralnih obratov in gradbenega vodstva. Ob dobri pripravi in vestnem treningu bi to moštvo prav lahko vidno predstavljalo naš kolektiv v mariborskem bazenu. Zelimo jim, da bi v resnici to tudi dosegli.

Kaj je s kegljači Soštanja? Onjih ne vemo nič dobrega niti slabega. Prav bi bilo, da bi ponovno zbrali dobre kegljače in pričeli tekmuovati.

Saj so bili prav kegljači iz Soštanja pobudniki kegljaškega športa v Gradisu.

Pa se spomnimo še naših kegljačič! Če pomislimo, da so bile nekdanje državne prvakije in da so nekaj let ogrozile to mesto, in da smo imeli tudi svetovno prvakino, da so bile druge posameznice na vidnejših mestih rangliste najboljših, potem s sedanjó kvaliteto in pripravljenostjo ne moremo biti zadovoljni. Tudi pri njih je deloma iskati vzrok v slabem kegljišču doma. Toda tudi na drugih kegljiščih jim ne padajo krogle tako kot v preteklih letih, saj so predvsem na tujih kegljiščih pobrale najboljše klovrike.

Pravijo, da se bodo popravile in prinesle Gradisu nazaj renome v kegljanju tudi pri ženskah.

Novoletna zdravljica

Skozi neba sivino nam je sonce
ta dan vodeno hladno prisopetilo.
Za mizo zbranim nam točaj nataka:
spet se je staro leto obrnilo.

Spet je iztekel pač po dnevih — kapljah
o posodo večnosti, v temo spomina.
A skoz oblake, v snopu sončne luči
na zemljo se nam nasmehlja jasnina.

Jasnina, bratje! V zadnji uri leta
ji mar lahko pogledamo v oči?
Je naše delo res bilo dejanje,
dejanje, ki rodove preživi?

Spet se je staro leto obrnilo
in nam molče dejalo: Cas beži.
Ko trkamo na zdravje in za srečo,
se sonce skozi kupice iskri.

Slovesno je. Saj čutimo, vemo,
to uro bratje, nam je razodelo:
Le z delom, ki žiljenje plemeniti,
stopimo družno v srečno novo leto!

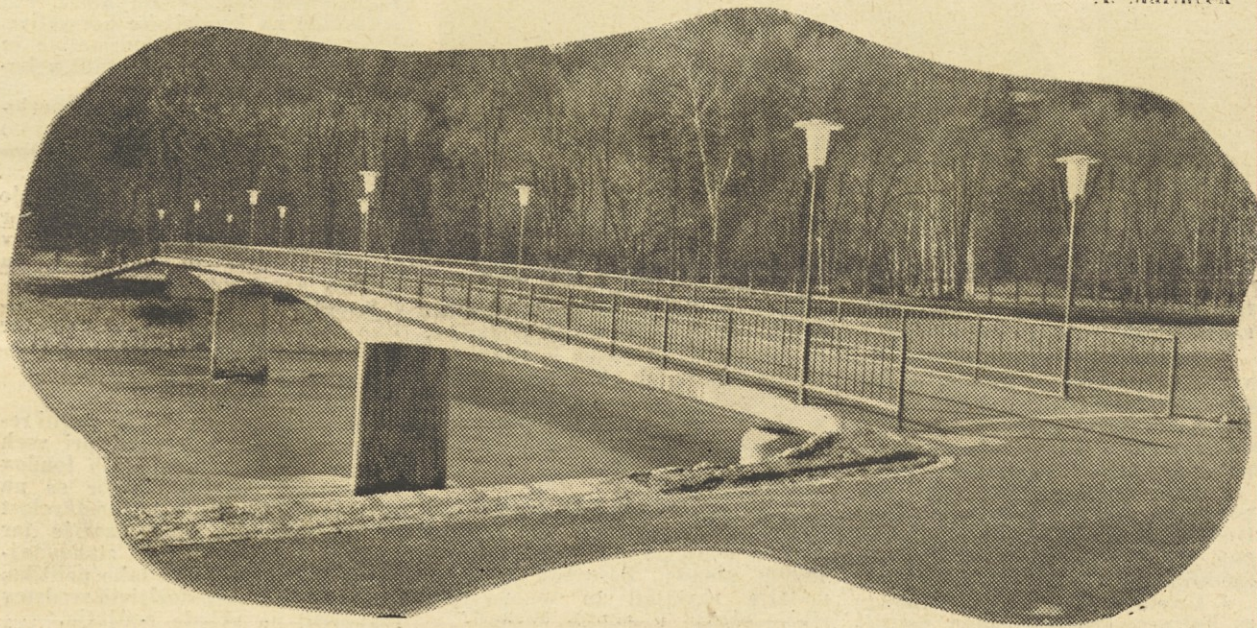
B. M., Gradisovec

Mišim, da je prav, da pri našem podjetju sistematičneje gojimo šport. Za to so predvsem odgovorne podružnice, ki naj bodo pobudnice sistematičnejše organizacije posameznih športnih panog. Ni prav, da organiziramo športne dneve samo kampanjsko. Sedaj, ko imamo zgrajen na Pohorju lep dom oddiha, zakaj ne bi n. pr. organizirali smučarske tekme v zimskem času. Treba je samo pobude in tekmovanje bo steklo.

Ne zahtevamo od članov našega kolektiva samo boljše storilnost, večjo disciplino, boljše organizacijo na določenem mestu itd., nudimo jim tudi razvedrilo. To razvedrilo pa naj bi bilo predvsem v športnem udejstvovanju raznih panog.

Z organizacijo športnih tekmovanj ne bomo koristili samo našemu delavcu, ampak tudi celotni-ou podjetju, ker dober športnik je lahko tudi dober in sposoben član našega kolektiva.

A. Marinček

Občinski ljudski odbor v Celju nam je poslal ob dograditvi tega mostu pismo naslednje vsebine: »Ob dograditvi novega mostu čez Savinjo v Mestni park, Vam izrekamo priznanje ter se Vam zahvaljujemo za trud in napore, ki jih je vložil Vaš kolektiv v to delo.« — Zahvala, ki so od naših investitorjev sicer tako redke!

Hvaležna srca

Glede na to, ker z našega gradbišča niste prejeli še nobenega članka, bi želela še pred novim letom rešiti čast našega gradbišča in napisati nekaj vrstic o naših vajencih.

Naše gradbišče ima zaposlenih 16 vajencev in to žal samo enega tatarskega in 15 zidarskih vajencev, s katerimi sta imela šef gradbišča in referent za kadre 25. XI. sestane. Ker je bilo pred kratkim sprejetih v uk nekaj novih vajencev, smo smatrali za potrebno seznaniti jih z njihovimi pravicami in dolžnostmi.

Na sestanku je šef opozoril najbolj nediscipliniranega pohvalil pa najboljšega. Posebna pohvala gre zidarskemu vajencu II. letnika, ki je sedaj eden najbolj discipliniranih, čeprav je bil v 1. letu edina najbolj nediscipliniranih. To je Ivan Cvija.

Na koncu sestanka je šef povedal, da je DS gradbišča sklenil, kupiti še pred 29. novembrom po tarifnem pravilniku pripadajoča oblačila in obutev. Za nakup tega se DS gradbišča določil predsednika DS Jožeta Brešana in referenta za kadre gradbišča.

Ko smo se naslednjega dne zbrali, smo skupno z vajenci odšli v manufakturno trgovino in v trgovino z obutvijo in izbrali najpriljubnejše. Iz trgovine so se vajenci veselili obrazov in s paketom pod roko vračali eni domov, drugi pa v delav-

sko naselje s pripombo: »Za praznik republike pa gremo že v novih oblekah domov.« Bili so na splošno vsi zadovoljni.

Posebno zahvalo pa smo prejeli od staršev Andreja Ogrisa, zidarskega vajenca II. letnika, ki se glasi takole:

»Spoštovani!

Podpisana roditelja Andreja Ogrisa, čutiva dolžnost, da se zahvaliva vodstvu podjetja, ki je z zglednim poslovanjem in razumevanjem dobrih odnosov do vajencev podelilo oblačila in obutev ter s tem razbremenilo roditelje, jim odvzelo skrb za precejšen izdatek, katerega marsikdo ne zmore v toliki meri nanekrat kot jim je nudilo podjetje.

Torej še enkrat lepa hvala!

Zeliva podjetju čimvečjih uspehov, pri katerih naj bi sodeloval tudi najin sin s hvaležnostjo ter poslušnostjo, kolikor bo v njegovi moči.

Marija in Viktor Ogrisc

Oglašamo se iz delovodske šole

Naj se ob novem letu oglasimo še mi, ki obiskujemo delovodsko šolo. Najprej nekaj podatkov: to šolo obiskuje 15 Gradisovcev. Razporejeni smo v naslednjih letnikih: v tretjem 8, v drugem 3, v prvem pa 4. Iz Ljubljane so 3, iz Maribora 2, iz Jesenic 3, iz Zaloga 2 ter po eden iz Soštanja, Raven, Koprna in betnarne.

Šola niso ime »Gradbena srednja šola« in je edina v Sloveniji. V njej je letos 704 obiskovalcev od tega je 510 tehnikov in 194 delovodij. Tečaj ima šola precej. Predvsem so prostori premajhni tako, da je pouk delno tudi popoldne. Zelo primanjkuje učnih moči, ki jih nadomeščajo honorarni predavatelji. Med temi je tudi eden iz našega kolektiva — upravnik tovarne gradbenih poizdelkov tovarniš L'povec.

Zivljenje je za nas, ki se pripravljamo na novi poklic, na šoli zelo

pestro. Učna snov je obširna in dokaj težka. Obzorje našega novega poklica se nam iz dneva v dan veča, zato pa moramo žrtvovati ves prosti čas za učenje in sestavljanje nalog. Seznanjamo se tudi z najnovejšimi gradbenimi materiali in novimi postopki pri gradnjah.

Glede stanovanj je za nas dobro preskrbljeno, saj stanujemo v naših samskih domovih. Tare pa nas še nekaj težav. Tako traja na primer pouk nekatere dni v tednu do osmih zvečer ko v naši menzi re dobimo več večerje in moramo brez nje spat. Končno smo tudi to ob razumevanju našega direktorja meze uredili.

Iskreno se veselimo vsake nove številke »Gradisovega vestnika«, ki je pravzaprav edina vez med nami in kolektivom, ter ga preberemo od prve do zadnje vrste.

Vinko Veit

Na Jesenicah so svečano proslavili Dan republike. Poleg kratkega programa so priredili tudi svečano večerjo. Na proslavo so povabili tudi člane kolektiva iz Bohinja, Lesc, Javornika in Gorij pri Bledu.

■ Centrala Ljubljana — Na zadnji seji sindikalne podružnice centrale podjetja so razpravljali o avto-moto krožku in drugi športni dejavnosti. Avto-moto krožek dobro dela in tečajniki pridno vadijo s praktičnimi vozniki. Za odgovornega referenta za fizikulturo so izvolil Mitja Smolca. Razpravljali so tudi o čitanju knjig. Podružnica ima namreč več kot preko 850 knjig, katere pa člani vse premalo berejo. Za dopisnika v Gradisov vestnik so izvolili Nika Višnerja.

■ Skofja Loka. — Dan pred dnevom republike se je ves kolektiv našega lesnega obrata v Skofji Loki zbral v novih prostorih, ki so bili praznično pripravljani za proslavo. Vse navzoče je pozdravil tajnik sindikalne podružnice. Po pozdravnem nagovoru je zelo obširno in razumljivo podal svoj dobro pripravljeni referat o pomenu tega našega velikega praznika upravnik Ignac Suštaršič. Delavski svet obrata pa je podelil nagrade 15 članov obrata, med katerimi sta le dva uslužbenca. Razdeljeno je bilo skupaj 97 tisoč dinarjev. Največja nagrada je znašala 8000 dinarjev najmanjša pa 4000, iz česar je razvidno, da je delavski svet obrata res zelo realno razdelil dodeljeno kvoto. Na proslavo smo povabili tudi delavce iz ljubljanske gradbenega vodstva, ki završujejo dela pri rekonstrukciji našega obrata. Proslavo so zaključili s skromno zakusko, ki jo je pripravila sindikalna podružnica. Skromna, toda svečana proslava je verjetno vsem ostala v globokem spominu. (-r)

■ Maribor — Čeprav bo občni zbor sindikalne podružnice šele 11. februarja, se Mariborčani že danes pripravljajo nanj. Razpravljali so že o poročilih ter naročili posameznim članom, naj uredijo sestanke po vseh deloviščih.

Sindikalna podružnica je sklenila, da bo tudi otroke naših članov kolektiva v Mariboru obiskal Dedek Mraz. Dedek Mraz bo s posebnim avtomobilom obiskal poleg Maribora še delovišče v Kidričevem in Rušah.

Izvršni odbor sindikalne podružnice je sklenil, da se bo v bodoče članarina pobirala po mezdni listi. Uredili bodo tudi plačevanje članarine po določenih lestvicah.

Na pobudo sindikalne podružnice so se pred kratkim vršili sprejemni izpiti za delavce, ki žele obiskovati tečaj za polkvalificirane zidarje in tesarje. Za tečaj se je prijavilo 85 kandidatov, od katerih jih je bilo k izpitu pripuščenih 45. Sprejemnega izpita ni napravilo 10 članov. Rešen tečaj pa se bo pričel okrog 15. januarja.

Komisija za strokovno izobraževanje delavcev v Mariboru je ugotovila, da je povprečno znanje zaposlenih delavcev sorazmerno nizko, ter tako nastaja nujna potreba.

Sklenili so, da bodo potem, ba po izvenšolski izobrazbi, ko bo končan samski dom, priredili tečaj za izvenšolsko izobrazbo. Predavanja bodo trajala 2 meseca po 4—6 ur tedensko.

■ Ljubljana — Sindikalna podružnica gradbenega vodstva Ljubljana je pripravila menze »Ilirija« za leto 1959. Čast 29. novembra proslavijo z obširnimi programom, ki bo domače in povzročilo, da so nastajali tudi recepti in člani prosvetnega društva »Postare iz Ljubljane«.

Na zadnji seji sindikalne podružnice se je odločilo, da bodo po vseh delovnih in domačih skupinah organizirali rdečo šolo. Šola bo namenjena za boljše izobrazbo članov kolektiva. Šola bodo tudi vsaj enkrat na mesec za vsaj eno izmed naših sindikalnih podružnic. V prvi enkratni seji so se 10.000 dni Marji Suštaršič in 5000 Mariji Višnerji.

Kje so imeli uslužbenci takole jedilnico? V Mariboru — no, zdaj jo že preurejajo.

GRADIS moštveni republiški prvak

Že dalj časa nismo, ničesar slišali o kegljačih Gradisa. Maja se je prekinila kegljaška sezona za povprečne kegljače, medtem ko so se vrhunski pripravljali v raznih predtekmovanjih za svetovno prvenstvo v Bautzau. No, Gradisovcev med temi kandidati ni bilo pri moških, pač pa se je Francka Erjavčeva potegovala za to čast.

V zadnjih mesecih spomladanske sezone je bilo opaziti, da med kegljači Gradisa nekaj »skriptice«. Volja do kegljanja je ponohavala zaradi slabih rezultatov. In kje je bil vzrok? Ker tudi gostujoča moštva na našem kegljišču niso dosegla običajnih rezultatov (na dve sto lučaje vsaj 800), saj so bili rezultati slabši na tem kegljišču tudi od 10-15%, smo ugotovili, da je vzrok v slabih stezah oziroma deskah pobožnicah.

Posledica tega je bila, da se je moštvo Gradisa v okrajnem prvenstvu v borbenih partijah znašlo na 7. mestu. Za republiško prvenstvo se je plasiralo 8 moštvev. Torej smo ujeli možnost za sodelovanje na republiškem prvenstvu komaj za republikano prvenstvo je bilo na našem kegljišču v Ljubljani, republiško pa v Celju na kegljišču Ingrada.

Ko smo odhajali v Celje, smo sklenili, da moramo popraviti naš renome in da se bomo kljub slabi pripravljenosti borili za najboljša mesta.

Takoj v začetku nam ni teklo najbolje, toda ko smo prehajali s steze na stezo, so se rezultati znatno izboljšali. Končali smo z rezultatom 1696 podrtih kegljev, oziroma s povprečjem 424 na vsaki stezi. Tega rezultata ni doseglo nobeno moštvo, pa čeprav se je prvenstva udeležilo 24 moštvev iz Slovenije. Moštvo Gradisa je postalo republiški moštveni prvak v borbenih partijah za leto 1959.

Ta uspeh nam je dal novega poguma in pričeli smo z intenzivnejšim treningom. Toda doma ni šlo in ni šlo. Deske položnice so se nam tako rekoč udirale pod nogami. Sklenili smo, da deske dvignemo in ugotovimo, zakaj se udirajo. Ugotovili smo, da so vse deske prepelele in da je posamezne desice vezal samo še linolej na zgornji strani. Tudi nestrokovnjakom je bilo jasno, da je na kegljišču prava lesna goba. Ing. Prezelj, ki je strokovnjak za rastišne bolezni, nam je dal podrobna navodila za razkuženje vseh kletnih prostorov, saj je bilo možno, da se lesna goba »kot kuga« razleže in napada ves les v ustreznem poslopju centralne Gradisa.

Tako smo morali zamenjati vse deske položnice in drugi les, ter smo preprečili še večjo škodo, ki je grozila.

No, in ko smo prvo nedeljo po tej rekonstrukciji ponovno igrali, smo dosegli normalne rezultate, takšne, na katere smo bili vajeni: ob naši najboljši pripravi. Upamo, da bodo Gradisovci — ljubljanski kegljači zasedli tudi v tekmovanju 8 x 200 ponovno-tisto mesto, ki so ga imeli v »najboljših časih«.

Kaj pa drugi kegljači Gradisa? Jeseničani tekmujejo v okrajnem prvenstvu Kranja in kot smo videli, jim tudi ni šlo najbolje ter so izpadli za republiško ligo v prihodnji sezoni. Upamo, da se bodo že prihodnjo sezono bolje pripravili.

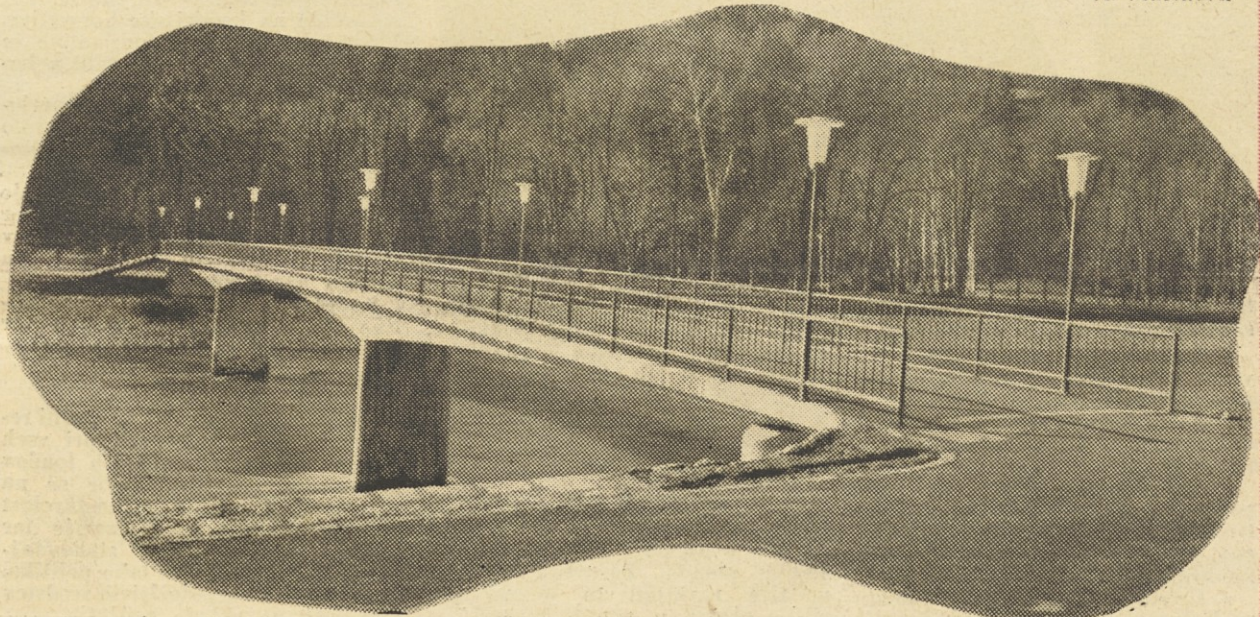
Tudi v Mariboru so sestavili kegljaško moštvo iz kolektiva Centralnih obratov in gradbenega vodstva. Ob dobri pripravi in vestnem treningu bi to moštvo prav lahko vidno predstavljalo naš kolektiv v mariborskem bazenu. Zelimo jim, da bi v resnici to tudi dosegli.

Kaj je s kegljači Soštanja? O njih ne vemo nič dobrega niti slabega. Prav bi bilo, da bi ponovno zbrali dobre kegljače in pričeli tekmuovati.

Saj so bili prav kegljači iz Soštanja pobudniki kegljaškega športa v Gradisu.

Pa se spomnimo še naših kegljačic! Če pomislimo, da so bile nekaj let ogrožale to mesto, in da smo imeli tudi svetovno prvakino, da so bile druge posameznice na vidnejših mestih rangliste najboljših, potem s sedanjo kvaliteto in pripravljenostjo ne moremo biti zadovoljni. Tudi pri njih je deloma iskati vzrok v slabem kegljišču doma. Toda tudi na drugih kegljiščih jim ne padajo kroglice tako kot v preteklih letih, saj so predvsem na tujih kegljiščih pobrale najboljše lovričke.

Pravijo, da se bodo popravile in prinesle Gradisu nazaj renome v kegljanju tudi pri ženskah.

Občinski ljudski odbor v Celju nam je poslal ob dograditvi tega mostu pismo naslednje vsebine: »Ob dograditvi novega mostu čez Savinjo v Mestni park, Vam izrekamo priznanje ter se Vam zahvaljujemo za trud in napore, ki jih je vložil Vaš kolektiv v to delo.« — Zahvala, ki so od naših investitorjev sicer tako redke!

Hvaležna srca

Glede na to, ker z našega gradbišča niste prejeli še nobenega članka, bi želela še pred novim letom rešiti čast našega gradbišča in napisati nekaj vrstic o naših vajencih.

Naše gradbišče ima zaposlenih 16 vajencev in to žal samo enega tesarskega in 15 zidarskih vajencev, s katerimi sta imela šef gradbišča in referent za kadre 25. XI. sestanka. Ker je bilo pred kratkim sprejetih v uk nekaj novih vajencev, smo smatrali za potrebno seznaniti jih z njihovimi pravicami in dolžnostmi.

Na sestanku je šef opozoril najbolj nediscipliniranega pohvalil pa najboljšega. Posebna pohvala gre zidarskemu vajencu II. letnika, ki je sedaj eden najbolj discipliniranih, čeprav je bil v I. letu eden najbolj nediscipliniranih. To je Ivan Cvija.

Na koncu sestanka je šef povedal, da je DS gradbišča sklenil, kupiti še pred 29. novembrom po tarifnem pravilniku pripadajoča oblačila in obutev. Za nakup tega je DS gradbišča določil predsednika DS Jožeta Brešana in referenta za kadre gradbišča.

Ko smo se naslednjega dne zbrali, smo skupno z vajenci odšli v manufakturno trgovino in v trgovino z obutvijo in izbrali najprimernejše. Iz trgovine so se vajenci veselih obrazov in s paketom pod roko vračali čim domov, drugi pa v delav-

Novoletna zdravljica

Skozi neba sivino nam je sonce
ta dan vodeno hladno prispetilo.
Za mizo zbranim nam točaj nataka:
spet se je staro leto obrnilo.

Spet je iztekel pač po dnevih — kapljah
o posodo večnosti, v temo spomina.
A skoz oblake, v snopu sončne luči
na zemljo se nam nasmehlja jasnina.

Jasnina, bratje! V zadnji uri leta
ji mar lahko pogledamo v oči?
Je naše delo res bilo dejanje,
dejanje, ki rodove preživi?

Spet se je staro leto obrnilo
in nam molče dejalo: Cas beži.
Ko trkamo na zdravje in za srečo,
se sonce skozi kupice iskri.

Slovesno je. Saj čutimo, vemo,
to uro bratje, nam je razodeto:
Le z delom ki žitljenje plemeniti,
stopimo družno v srečno novo leto!

B. M., Gradisovec

Mislím, da je prav, da pri našem podjetju sistematičneje gojimo šport. Za to so predvsem odgovorne podružnice, ki naj bodo pobudnice sistematičneje organizacije posameznih športnih panog. Ni prav, da organiziramo športne dneve samo kampanjsko. Sedaj, ko imamo zgrajen na Pohorju lep dom oddiha, zakaj ne bi n. pr. organizirali smučarske tekme v zimskem času. Treba je samo pobude in tekmovanje bo steklo.

Ne zahtevamo od članov našega kolektiva samo boljše storilnost, večjo disciplino, boljše organizacijo na določenem mestu itd., nudimo jim tudi razvedrilo. To razvedrilo pa naj bi bilo predvsem v sportnem udejstvovanju raznih panog.

Z organizacijo športnih tekmovanj ne bomo koristili samo našemu delavcu, ampak tudi celotnemu podjetju, ker dober športnik je lahko tudi dober in sproščen član našega kolektiva.

A. Marinfek

»Spoštovani!

Podpisana roditelja Andreja Ogrisa, čutiva dolžnost, da se zahvaliva vodstvu podjetja, ki je z zglednim poslovanjem in razumevanjem dobrih odnosov do vajencev podelilo oblačila in obutev ter s tem razbremenilo roditelje, jim odvzelo skrb za precejšen izdatek, katerega marsikdo ne zmore v toliki meri naenkrat kot jim je nudilo podjetje.

Torej še enkrat lepa hvala!

Zeliva podjetju čimvečjih uspehov, pri katerih naj bi sodeloval tudi najin sin s hvaležnostjo ter poslušnostjo, kolikor bo v njegovi moči.

Marija in Viktor Ogrisec

Oglašamo se iz delovodske šole

Naj se ob novem letu oglasimo še mi, ki obiskujemo delovodsko šolo. Najprej nekaj podatkov: to šolo obiskuje 15 Gradisovcev. Razbremenjeni smo v naslednjih letnikih: v tretjem 8, v drugem 3, v prvem pa 4. Iz Ljubljane so 3, iz Maribora 2, iz Jesenic 3, iz Zaloga 2 ter po eden iz Soštanja, Raven, Koprna in betonarne.

Šola niso ime »Gradbena srednja šola« in je edina v Sloveniji. V tej je letos 704 obiskovalcev od tega je 510 tehnikov in 194 delovodij. Tečaj ima šola precej. Predvsem so prostori premajhni tako, da je pouk delno tudi popolne. Zelo primanjkuje učnih moči jih nadomeščajo honorarni vatelji. Med temi je tudi našega kolektiva — upvarne gradbenih poizdelkov.

Zivljenje je za nas, klijamo na novi poklic

pestro. Učna snov je obširna in dokaj težka. Obzorje našega novega poklica se nam iz dnevna v dan veča, zato pa moramo žrtvovati ves prosti čas za učenje in sestavljanje nalog. Seznanjamo se tudi z najnovjšimi gradbenimi materiali in novimi postopki pri gradnjah.

Glede stanovanj je za nas dobro preskrbljeno, saj stanujemo v naših samskih domovih. Tare pa nas še nekaj težav. Tako traja na primer pouk nekatere dni v tednu do osmih zvečer ko v naši menzi ne dobimo več večerje in moramo brez nje spat. Končno smo tudi to ob razumevanju našega direktorja men-

Na Jesenicah so svečano proslavili Dan republike. Poleg kratkega programa so priredili tudi svečano večerjo. Na proslavo so povabili tudi člane kolektiva iz Bohinja, Lesc, Javornika in Gorij pri Bledu.

■ Centrala Ljubljana — Na zadnji seji sindikalne podružnice centralne podjetja so razpravljali o avto-moto krožku in drugi športni dejavnosti. Avto-moto krožek dobro dela in tečajniki pridno vadijo s praktičnimi voznjaki. Za odgovornega referenta za fizikulturo so izvolil Mitja Smoleta. Razpravljali so tudi o čitanju knjig. Podružnica ima namreč več kot preko 850 knjig, katere pa člani vse premalo berejo. Za dopisnika v Gradisov vestnik so izvolili Nika Višnerja.

■ Skofja Loka. — Dan pred dnevom republike se je ves kolektiv našega lesnega obrata v Skofji Loki zbral v novih prostorih, ki so bili praznično pripravljani za proslavo. Vse navzoče je pozdravil tajnik sindikalne podružnice. Po pozdravnem nagovoru je zelo obširno in razumljivo podal svoj dobro pripravljani referat o pomenu tega našega velikega praznika upravnik Ignac Suštaršič. Delavski svet obrata pa je podelil nagrade 15 članov obrata, med katerimi sta le dva uslužbenca. Razdeljeno je bilo skupaj 97 tisoč dinarjev. Največja nagrada je znašala 8000 dinarjev najmanjša pa 4000, iz česar je razvidno, da je delavski svet obrata res zelo realno razdelil dodeljeno kvoto. Na proslavo smo povabili tudi delavce iz ljubljanskega gradbenega vodstva, ki završujejo dela pri rekonstrukciji našega obrata. Prosiavo so zaključili s skromno zakusko, ki jo je pripravila sindikalna podružnica. Skromna, toda svečana proslava je verjetno vsem ostala v globokem spominu. (-r)

■ Maribor — Čeprav bo občni zbor sindikalne podružnice šele 11. februarja, se Mariborčani že danes pripravljajo nanj. Razpravljali so že o poročilih ter naročili posameznim članom, naj uredijo sestanke po vseh deloviščih.

Sindikalna podružnica je sklenila, da bo tudi otroke naših članov kolektiva v Mariboru obiskal Dedek Mraz. Dedek Mraz bo s posebnim avtomobilom obiskal poleg Maribora še delovišče v Kidričevem in Rušah.

Izvršni odbor sindikalne podružnice je sklenil, da se bo v bodoče članarina pobirala po mezdni listi. Uredili bodo tudi plačevanje članarine po določenih lestvicah.

Na pobudo sindikalne podružnice so se pred kratkim vršili sprejemni izpiti za delavce, ki žele obiskovati tečaj za polkvalificirane zidarje in tesarje. Za tečaj se je prijavilo 85 kandidatov, od katerih jih je bilo k izpitu pripuščenih 45. Sprejemnega izpita ni napravilo 10 članov. Reden tečaj pa se bo pričel okrog 15. januarja.

Komisija za strokovno izobraževanje delavcev v Mariboru je ugotovila, da je povprečno znanje zaposlenih delavcev sorazmerno nizko, ter tako nastaja nujna potreba.

Sklenili so, da bodo potem, ba po izvenšolski izobrazbi, ko bo končan samski dom, priredili tečaj za izvenšolsko izobrazbo. Predavanja bodo trajala 2 meseca po 4-6 ur tedensko.

■ Ljubljana — Sindikalna podružnica gradbenega vodstva Ljubljana je v prostorih menze »Ilirija« priredila v čast 29. novembra proslavo v obširnim programom. Poleg domačega pevskega zbora so nastopili tudi recitatorji in člani prosvetnega društva »Poštare iz Ljubljane«.

Na zadnji seji sindikalne podružnice so sklenili, da bodo po vseh naseljih in domovih zopet organizirali rdeče kotičke ter poskrbel za boljše razvedrilo članov kolektiva. Popisali bodo tudi vse inventar in ga po potrebi razdelili po vseh naseljih.

Sindikalna podružnica je odobrila enkratno pomoč v višini 10.000 din. Mariji Humar in 5.000 Mariji Hižman.

Sklepi konference Zveze komunistov Gradisa

V.

I.

1. Konferenca ZK »Gradisa« naj bo uvod v nadaljnje politično delo Zveze komunistov in sindikalnih organizacij.

2. Partijskega organa, ki naj bi povezoval posamezne osnovne organizacije ZK v podjetju ni mogoče organizirati, ker bi lahko nastal dvotirni sistem vodenja osnovnih organizacij in ker to ni v skladu s Statutom ZKJ.

Konferenca ugotavlja koristnost in neobhodno potrebo, da se take konference sklicuje tudi v bodoče.

3. Vodstva edinic in prav tako tudi vodstva podjetja so dolžni, da čim tesneje sodelujejo z ljudskimi odbori in z družbenimi organizacijami na terenu. To sodelovanje naj ne bo samo občasno in enostransko, nego naj bi bila iniciativa na obeh straneh v primerih, ko se pojavijo problemi v podjetju ter v komuni, oz. njenih političnih organizacijah.

4. Vodilni oz. odgovorni uslužbenci v podjetju naj ne smatrajo svojega strokovnega dela ločeno od politično-družbenih problemov bodisi v podjetju ali izven njega.

5. Potrebno je še tesnejše sodelovanje vodstva podjetja oz. edinic z organi delavskega samoupravljanja, odbori sindikalnih podružnic in osnovnimi organizacijami Zveze komunistov.

4. Da bi bili člani delavskih svetov bolj povezani s problemi, da bi imeli možnost prediskutirati posamezne predloge in probleme v edinicah, naj bi člani delavskega sveta prejeli gradivo za zasedanje vsaj 5 dni pred zasedanjem.

5. Glede na pomanjkljivosti organov samoupravljanja in na slabo povezavo med obratnimi delavskimi sveti, centralnim delavskim svetom in upravo podjetja, konferenca priporoča, naj bi centralni delavski svet o tem razpravljal na posebnem zasedanju in našel primerno rešitev.

6. Upravni odbor podjetja se naj v bodoče pogosteje sestaja, da bi bil na tekočem z reševanjem zadev, ki sodijo v njegovo pristojnost ter da bo pravočasno reševal naloge, ki mu jih postavlja delavski svet podjetja. Večkrat bi moral na seje povabiti tudi posamezne referente strokovnega kolegija ali načelnike posameznih oddelkov, ki bi upravni odbor seznanjali s finančnim stanjem podjetja, kakor tudi o tehnično-organizacijskem napredku v podjetju.

III.

V sindikalnem delu se je pozitivno pokazala vloga sindikalnega odbora podjetja, ki mu je uspelo povežati delo sindikalnih podružnic. Vendar pa so bile pri tem še neka-

komplekse z dolgoročno perspektivo, kjer je nujno uvesti polmontažne sisteme, katerih elemente bi podjetje izdelovalo v svojih obratih ter iskalo zanje tudi nove materiale. Pri tem naj analizira materialno bazo posameznih bazenov in prilagodi svoja napredna stremeljenja možnostim v teh bazenih. Podjetje naj se še naprej zanima za vse vrste industrijskih in inženirskih gradenj. Z ozirom na težko mehanizacijo za zemeljska dela, je del kapacitet usmeriti na te gradnje. Del kapacitet naj se predvidi tudi za dela izven republike, ob možnostih ugodne nabave nove mehanizacije pa tudi preko meja federacije.

5. Izbor del: Pri konkretni izbiri del je stremeti za tem, da se prevzemajo zlasti tista dela, ki potrebujejo malo delavcev, in take objekte, pri katerih se lahko dela z nižjo kvalifikacijsko strukturo, da je možno uporabiti hitre metode proučenja, s čimer težimo k industrijskemu načinu dela.

4. Organizacija obratov: Kovinski obrati naj bodo prvenstveno pomožni obrati za remont naših gradbenih strojev. Od novih strojev naj bi delali predvsem protipe in tiste specialne stroje, katerih industrija zaradi premajhnega števila ne bo osvojila v svojem programu.

5. Projektivni biro:

Biro mora biti ozko povezan s potrebami podjetja. Razvijati mora projekte z najmodernejšimi metodami gradnje, ki jih bo osvojila naša operativa. Pri projektiranju montažnih in polmontažnih stanovanjskih hiš mora preiti na projektiranje na zalogo projektov, ki bodo potem investitorjem na razpolago. Opustiti je tendenco, da bi bil biro dobavitelj vseh projektov nekemu določenemu investitorju. Biro mora biti v večji meri izvrševalec nalog. Skrbeti mora za tehnično in ekonomsko najboljše rešitve. Politiko prevzemanja naročil pa naj vodi podjetje ter tako vsklaja naše potrebe in možnosti. Biro mora tudi spopolniti svoj tehnični kader.

6. Materiali: Urediti je skladiščne prostore za nekatere deficitne materiale (zlasti cement), da se preprečijo zastoji pri delu, zaradi pomanjkanja takih materialov. Zlasti gradbena dela organizirati tako, da bo proizvodnja enakomerno porazdeljena čez vse leto.

Proučiti je kvaliteto naših sedanjih gramoznic po vseh bazenih, urediti po potrebi granuliranje in pranje ter analizirati za izdelavo betonskih elementov. Proučiti je možnost za ureditev centralnih malarn.

Dvigniti je skladiščno službo na primerno višino ter spopolniti in pootiti poslovanje skladiščnikov. V povezavi z Zavodom za raziskavo materiala je študirati najprimernejši lahki agregat, za katerega bi pripravili proizvodnjo.

7. Nagrajevanje po učinku: Povečati je odstotek del, ki se izvršujejo po normi in v akordu. Normirati in akordirati je vsa tista fizična in druga dela, kjer je pri določeni standardni kvaliteti važna predvsem količina opravljenega dela. Kjer ni izkustvenih norm, naj se preide na komisijske normative. Prav tako je uvesti normative in nagrajevanje po učinku tudi v komunalni službi.

Nagrajevanje na podlagi periodičnega ocenjevanja je pokazalo svoje pozitivno in visoko stimulativno dejstvo. Zato ga je razvijati naprej zlasti za tehnične in ostale kadre na tistih delovnih mestih, kjer je važna predvsem kvaliteta dela v raznih oblikah in ki vplivajo na splošen uspeh podjetja.

Nadalje je razvijati še druge oblike nagrajevanja po učinku ter pripraviti vse in preiti na nagrajevanje po ekonomskih enotah.

8. Fondi podjetja: Pri prevzemanju del je voditi realno politiko. Sodelovati pri vseh akcijah za povečanje naših fondov in koristiti posojila, kadar so na razpolago. Z ozirom na zastarelost in pomanjkanje mehanizacije ter izredno kritično stanje stanovanjskega fonda, je voditi tako politiko, da se čimveč razpoložljivih sredstev razporedi na sklade podjetja.

1. Organizirati in izpolniti splošni oddelek, predvsem pa ustanoviti enotno kadrovsko — socialno službo, ki naj se odvija po od delavskega sveta določeni politiki.

2. S pravilno tarifno politiko in dobrimi medsebojnimi odnosi je doseči povečanje števila tehničnega kot ostalega kadra, ustaliti delovno silo in s tem dvigniti produktivnost dela.

3. Pristojnim organom je predlagati, naj bi bil strokovni izpit po gotovem stažu zadosten za samostojno izvajanje gradbenih del ali projektiranje brez posebnih pooblastil.

4. Referenti, ki se bavijo s kadrovske službe, se morajo brezpogojno do podrobnosti seznaniti z vsemi pravnimi predpisi s področja delavnega prava, socialnega zavarovanja in organizacije podjetja.

5. Sprejem delavcev naj bo drugačen kot doslej. Organizira naj se kratek tečaj za novo sprejete delavce, v katerem naj se seznanijo z organizacijo podjetja in njegovimi nalogami, dolžnostmi in pravicami, hig. tehn. predpisi, političnimi organizacijami itd.

6. Potom izvoljenih komisij za sprejem in odpust delavcev je treba izboljšati in analizirati kadrovska vprašanja, poživiti delo teh komisij, predvsem pa analizirati vzroke odhodov delavcev in uslužbencev iz podjetja.

7. Organizirati v podjetju center za izobraževanje.

8. Povsod, kjer imamo vajence, postaviti vzgojitelja, ki bo skrbel za strokovno izobrazbo v šoli in za njihovo življenje izven nje.

9. Izboljšati delo disciplinskih komisij ter se izogibati vseh nezakonitih izdanih odločb, protizakonitega prestavljanja delavcev, šikaniranja itd.

10. Podjetje naj poveča stanovanjsko izgradnjo tudi preko združnih akcij (predvsem akcij v podjetju).

V ta namen naj se organizirajo pri vseh delavskih svetih gradbišč in gradbenih vodstev stanovanjske komisije, ki bodo skrbale za organizacijo in vodenje stanovanjskih zadrug.

Te komisije naj obenem skrbijo za vzdrževanje stanovanj, s katerimi razpolaga podjetje.

11. Se nadalje je skrbeti za gradnjo samskih domov. Barake naj služijo za nastavev delavcev le na začasnih gradbiščih. Družinam, ki še sedaj stanujejo v barakah, je treba čimprej preskrbeti dostojna stanovanja, istočasno pa preprečiti naseljevanja novih družin v barake.

12. V bodoče bo treba več discipline glede pravnega planiranja nabave, predvsem pa vzdrževanja in razdelitve sredstev HTZ.

Se bolj pa kot doslej se je treba ravnati in delati po pravilniku HTZ in posvetiti več pozornosti vzgoji na tem področju.

13. Vsaj v Ljubljani ustanoviti lastno obratno ambulanto.

14. Skrbeti za dobre odnose med edinicami, predvsem glede medsebojne pomoči in razumevanje v cilju boljših uspehov v podjetju tako na gospodarskem kakor na političnem polju.

Pogled v dvorano med zborovanjem komunistov našega podjetja.

6. Osnovne organizacije Zveze komunistov naj bodo v naših edinicah iniciatorke in gonilna sila pri reševanju gospodarskih in političnih nalog. Sekretariati osnovnih organizacij naj sprejemajo takšne dnevene reče, da bodo postopoma zajemali problematiko same osnovne organizacije edince, podjetja ter družbeno politične probleme, ki se pojavljajo v vsakdanjem življenju.

Posebno skrb naj organizacije posvete politično-ideološki vzgoji posameznih članov Zveze komunistov in skrbe za pravilno izbiro študijskega gradiva.

7. Osnovna organizacija mora biti še bolj kot doslej pobudnik konkretnih akcij za uveljavljanje socialističnih odnosov v podjetju, proti samovolji posameznikov, dušenju kritike in drugim negativnim pojavom.

8. Potrebno je od časa do časa kritično oceniti delo članov osnovnih organizacij, zlasti novim članom nalagati konkretne naloge, poskrbeti, da bodo drugi tovariši obremenjeni pravilno s političnim delom v podjetju in izven njega.

9. Konferenca ugotavlja, da je odstotek organiziranih članov kolektiva izpod republiškega povprečja in zato nalaga osnovnim organizacijam naj bolj poskrbe za sprejemanje novih članov iz vrst najboljših delavcev. Zlasti je potrebno vključevati mladino, žene, hkrati pa je pregledati tudi vodilni kader, ki je s svojim dosedanjim delom dokazal svojo predanost naši družbeni ureditvi.

II.

1. Konferenca je po izčrpnih analizah dosedanjega dela organov delavskega upravljanja ugotovila, da se je delavsko upravljanje v našem podjetju zelo razvilo, da so zlasti zasedanja centralnega delavskega sveta na visoki ravni in izpričujejo visoko zavest njegovih članov. Hkrati pa je ugotovila tudi nekatere pomanjkljivosti, ki še zavirajo delavsko upravljanje pri nas.

2. Predvsem je delavsko upravljanje čimbolj približati neposrednim proizvajalcem in jih tako zainteresirati za tesnejše sodelovanje v upravljanju ob istočasnem upoštevanju enotnosti kolektiva.

3. Za boljše poslovanje delavskih svetov naj se izdela poslovnik o delavskem samoupravljanju.

tere pomanjkljivosti. Za izboljšanje sindikalnega dela je potrebno:

1. Vključiti v novoizvoljene izvršne odbore čimveč mladih in razgledanih delavcev.

2. Za novoizvoljene člane izvršnih odborov in za poverjenike je treba prirediti seminarje.

3. Seje izvršnih odborov naj bodo pogostejše. Nujno je potrebno kontrolirati izvrševanje sprejetih sklepov. Na sejah naj se razpravlja konkretno o določenih problemih.

4. Ustanoviti je stalne komisije za kulturno-prosvetno delo, politično-ideološko delo, telesno vzgojo, mladinsko udejstvovanje, skrb za delovnega človeka in druge, da se poživijo sindikalna dejavnost. Povečati je sodelovanje članov v Gradisovem vestniku.

5. Sindikalne podružnice naj skrbje za vzgojo članov organov delavskega upravljanja. Izvršni odbori podružnic naj spremljajo delo delavskih svetov in upravnih odborov in so odgovorni za pravilno in redno izvrševanje sklepov.

6. Razpisati je občasne ankete, da bi neposredneje ugotovili mnenje članov kolektiva o določenih problemih.

7. Sindikalne podružnice naj v sodelovanju z O. O. ZK predlagajo čimveč članov v razne tečaje in seminarje ter partijske šole.

8. Premeščanje sindikalnih funkcionarjev, to je predvsem predsednikov, tajnikov in blagajnikov naj se vrši samo v predhodnem posvetovanju z izvršnim odborom prizadete sindikalne podružnice.

9. Z ustanovitvijo novega gradbišča ali edince naj se istočasno organizirajo tudi politične organizacije.

10. Sindikalni odbor naj bolj skrbi za šibkeje podružnice in jim nudi potrebno pomoč.

IV.

1. Organizacija edinic podjetja: Naše edince morajo biti mobilnejše ter morajo v perspektivi preiti v manjše in številnejše ekonomske enote z večjo zainteresiranostjo na uspehu in boljše stimulacijo za ta uspeh, ne da bi pri tem zapostavili uspeh celote. Za doseg tega programa je pričeti tudi z modernizacijo in mehanizacijo administrativnega in finančnega poslovanja.

2. Usmeritev podjetja: Pri gradnji stanovanj naj podjetje prvenstveno prevzame večje

Organizirati je ločeno od kovinskega obrata tiste obrtne delavnice, ki so ozko povezane z montažno gradnjo in ki jih zlasti primanjkuje. Stremeti je, da se lesni obrati v Skofji Loki usmerijo predvsem v tesarstvo, mizarstvo pa le za tiste izdelke, ki jih industrija ne izdeluje serijsko.

Obrat gradbenih polizdelkov naj v perspektivi dela prvenstveno za potrebe podjetja skladno s perspektivnim planom. Potrebno je obrat nadalje razvijati in ustanovljati slične obrate v ostalih bazenih.

Nesreča ne počiva

Helena Zigon, uslužbenka centralne se je 28. 11. 1959 peljala s kolesom v službo. Zavozila je v tramvajsko tračnico in padla. Pri padcu je dobila lažje telesne poškodbe.

Ciril Trtnik, klepar, zaposlen v CO Ljubljana, je odvilj zamašek sodu, v katerem je bil karbolin. Ko je zamašek odvil, mu je karbolin braznil v oči. Isto se je zgodilo strojniku Josipu Sudžaku, ko je pretakal karbolin iz soda v sod. Če bi uporabljala zaščitna očala, bi se obvarovala nesreče.

Andrej Coren, strojni ključavničar v CO Ljubljana, je vpenjal v strojni večji kos (profil 76 mm), da bi ga stružil. Med vpenjanjem je z nogo pritisnil na ročico pogonskega stikala in stroj spravlil v tek. Ker se je močno držal za ključ s katerim je pritrjeval predmet, ga je glava strojnice potegnila za se-

boj. Celjusti glave so ga zgrabile za obleko in jo en del izrgale, njegova samega pa je vrglo čez stružnico. Do tega ne bi prišlo, če ne bi bilo pogonsko stikalo pokvarjeno.

Janez Belc, kovinostrugar v CO Ljubljana, je stružil jekleno zobato kolo. Ker pri delu ni imel zaščitnih očal, mu je vroč ostružek odletel v oko. Boloval je 3 tedne.

Anton Kožnjak je v OGP zaposlen pri mešanju betona. Dne 18. 11. 1959 je delal tudi popoldne, ko so imeli streli v prostoru, nad katerim se meša beton, strelske vaje z zračno puško. Ko je Milorad Bosančič izpraznjeval puško, se mu je sprožila, zrnje pa je zadelo Kožnjaka v kazalec leve roke in mu ga prebilo. To je že drugi primer nesreče z zračno puško v tem obratu.

Na 56-stanovanjskem bloku II. v Velenju je v skladišču Antonu Ne-

rerju padla lopata s stojala na glavo in mu poškodovala čelo.

Dragoljub Vidojevič je na stanovanjskih blokih v Soštanju stregel zidarjem. Ko je smel polno vedro malte s kljuko dvigala, je strojnik, ne da bi mu kdo dal signal, vključil dvigalo. Vidojeviča je zgrabilo za levo roko in mu jo poškodovalo.

Alojz Zdravec, zidarski vajence, zaposlen na sektorju Novi jašek — Soštanj, se je naslonil na stranico tovornega avtomobila in dobil lažje poškodbe.

Ivanu Slugi, delavcu na stavbišču hotel »Triglav« v Kopru je pri zlaganju opeke na oder padla opeka na glavo, ko se je sklonil, ter mu jo poškodovala. Če bi bila na odru predpisana 20 cm visoka ograja, se nesreča ne bi pripetila.

Priučben tesar Ante Banovič je na betonski plošči na stavbišču v Gerbičevi ulici v Ljubljani žagal les. Med delom je stopil nazaj v nepokrito dimniško luknjo, padel in si poškodoval nogo.

Milan Perkovič, minar na gradbišču Podvelka, je z vzvodom prožil kamenje, hoteč ga spraviti na rampo. Pri tem mu je vzvod spodletel in ga je skupno z njim vrglo ca. 10 m daleč na drugo kamenje. Dobil je lažje telesne poškodbe. Do nesreče verjetno ne bi prišlo, če bi pri tem delu uporabljal varnostni pas z navezo.

Vinko Bogovič, transportni delavec na gradbišču Jesenice, se je vzpel na kamion da bi se odpeljal na železniško postajo po cement. Prav takrat, ko je hotel sest, je šofer speljal. Zgubil je ravnotežje in padel. Pri padcu si je poškodoval desno roko v rami in rebra.

Jakob Vizjak, tesar, zaposlen na gradbišču Jesenice je stal na gredi in zabjal sponko. Med delom mu je spodrsnilo in je padel v jarek.

Nesreče po edinicah v novembru 1959

	Število zaposlenih	Nesreče pri delu		Nesreče na poti	Skupaj
		smrtne	težje lahke		
Grad. vod. Ljubljana	826	1	8	—	9
Grad. vod. Celje	925	—	18	2	20
Grad. vod. Maribor	1045	1	8	2	11
Gradbišče Jesenice	559	—	12	—	15
Gradbišče Zalog	251	—	2	—	2
Gradbišče Koper	229	—	6	—	6
Gradbišče Ravne	555	—	5	—	5
Gradbišče Podvelka	248	—	3	—	3
Gradbišče Kranj	115	—	2	—	2
CO Ljubljana	325	—	4	—	4
CO Maribor	172	—	1	—	1
Obrat grad. polizdelkov	251	—	6	—	6
Lesni obrat Skofja Loka	145	—	—	—	—
Projektivni biro	29	—	—	—	—
Centrala	78	—	—	1	1
Skupaj	5307	—	71	5	85

Brigade pod oblaki

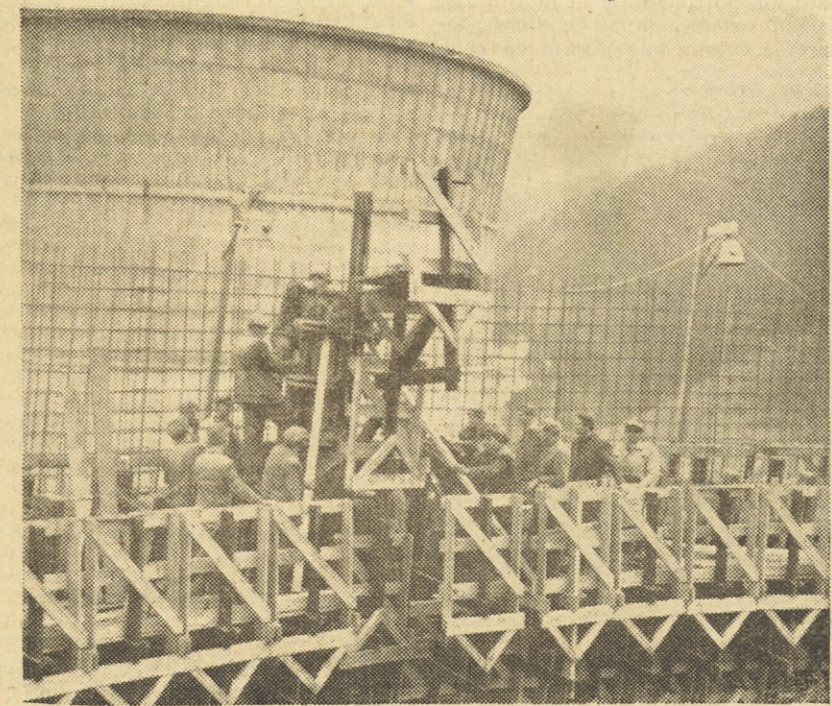
Glavna bitka je, ko to pišemo, že mimo. Devet brigad na hladilnem stolpu šoštanjске termoelektrarne bo vsak čas pri vrhu, če njihov boj že ni ovenčan z zmago in vrh stolpa že ne krasi smrečica.

Šoštanj, 20. oktobra 1959

»Ali je Zlendrova brigada prva, ali pa sploh ne dobi nagrade. Vse ali nič! — Tak je Zlender, taka je njegova brigada.« Tako je tisti dan pripovedoval sektorski vodja ing. Erjavec.

Torej tekmujejo. Devet brigad gradi drugi hladilni stolp za šoštanjsko termoelektrarno. Zmaga tista brigada, ki prva potegne vseh 12 jarmov kvišku. (Jarem je skupina štirih navpično vezanih opažev z odrom vred.) Prve tri brigade dobe nagrado. Brigadir zmagovite brigade dobi 600 dinarjev, kvalificirani tesarji po 500, polkvalificirani po 400 in nekvalificirani delavci v bri-

gadah po 300 dinarjev. Član brigade, ki si pribori drugo mesto, dobe po sto dinarjev manj, tretja brigada pa dve sto din manj na moža kot prva brigada. To je pravzaprav akord, ker drugih normativov nimajo.

gadi po 300 dinarjev. Član brigade, ki si pribori drugo mesto, dobe po sto dinarjev manj, tretja brigada pa dve sto din manj na moža kot prva brigada. To je pravzaprav akord, ker drugih normativov nimajo.

Do 20. oktobra so devetkrat delili nagrade. Brigada Filipa Zlendra je bila šestkrat prva, druga ali tretja mesta si ni priborila. Zlender je delal že pri gradnji prvega hladilnega stolpa in mu gre posej hitro od rok. Sicer je bil tudi Karlovčec na prvem hladilniku, pa mu le ne gre tako naglo. Če bi dali za prvo mesto 3 točke, za drugo dve in za

tretje po eno točko, bi se brigade do srede oktobra razvrstile takole:

Filip Zlender 18 (6× prvi), Slavko Čonkaš 16 (2× prvi, 5× drugi).

Alojz Cigler 8 (1× prvi, 2× drugi, 1× tretji).

Franc Karlovčec 3 (1× drugi, 1× tretji).

Franc Skrabelj 3 (1× drugi, 1× tretji).

Jože Sekelšek 3 (3× tretji).

Stanko Kranjc 2 (2× tretji).

Anton Demšar 1 (1× tretji).

Brigada Nadža Madžara je prišla na stolp kasneje.

Vse delo pa gre ob ugodnem vremenu naglo od rok. Opaž dvigajo

razdatjo do lupne, da je dobil stolp pravo obliko.

Pri vsej gradnji je bilo zaposlenih 148 ljudi. Stolp pa mora biti dograjen do junija. Znotraj stolpa morajo namreč zgraditi še pršišče iz 900 montažnih nosilcev in saloničnih plošč, po katerih se bo vroča voda razpršila in padala v gostih curkih v bazen ter se ohlajala.

Težav pa tudi pri tej gradnji ni manjkalo. Največ jih je bilo pri izkopu temeljev, ker niso dobili bagra. Vsak izmed nas pa dobro ve, kaj se pravi delati v blatu. Nekaj časa je tudi cementa primanjkovalo in so en dan stali, proti koncu jim ga ni manjkalo. Posebej kaže omeniti še to, da ves čas gradnje niso imeli nobene nezgode pri delu. Vse gradbišče so opremili z velikimi opozorilnimi tablamami ... vseh nevarnih delovnih mestih.

Kolektivno za velike uspehe, ki jih je dosegel, zares lahko čestitamo, posebej še za to, ker je to eno izmed naših najbolj urejenih gradbišč. Nikjer ne vidiš navlake, les je lepo zložen, vse je čisto, za kar posebej skrbi delovodja Oistršek. Glede tega je to gradbišče lahko za zgled vsem našim gradbiščem.

Pri dviganju prvega jarma sodelujeta dve brigadi. Na tej sliki je tudi Zlendrova brigada, na drugi pa Ciglerjeva, ki tudi dviga svoj prvi jarem opažev na drugem hladilnem stolpu šoštanjске termoelektrarne.

Z OBISKA PO NAŠIH GRADBISCIH

USPELA EKSKURZIJA

Nič kaj prida obetajoc jesenski sobotni dan je bil. Kazalo je, da bo iz nizkih, sivih oblakov zdaj zdaj deževalo.

Na dvorišču centrale podjetja v Ljubljani so brneli trije osebni avtomobili. Se zadnja navodila šefa gradbenega vodstva ing. Mesariča in odpeljali smo se. Namen potovanja — ekskurzija. Smer potovanja: gradbišče termoelektrarne v Šoštanju. Novo Velenje, nato pa v naš dom na Pohorje. Vožnja pa je bila kljub pustemu vremenu kar prijetna.

Bilo nas je devet, trije inženirji in šest tehnikov — vsi z ljubljanskega gradbenega vodstva. V Šoštanj smo prispeli ob devetih, kjer so nas nadvse priščno sprejeli: tehnični pomočnik šefa celjskega gradbenega vodstva ing. Zerovnik, sektorski vodja ing. Erjavec in zastopnik investitorja. Takoj po prihodu so nam na maketi in načrtih razložili funkcionalnost termoelektrarne, nakar smo si najprej ogledali gradnjo drugega hladilnega stolpa. To je res veličastna zgradba, ki terja od graditeljev polno mero tehničnega znanja in sposobnosti. Povzpeli smo se na vrh, kjer smo si natanko ogledali potek gradnje. Nato smo si ogledali še gradnjo druge etape termoelektrarne in tisti del, ki že obratuje. Posebno sta nas presenetila vzoren red in ureditev gradbišča. Tudi glede nekaterih organizacijskih prijemov smo se marsikaj naučili. Po ogledu elektrarne pa smo se odpeljali v Novo Velenje. Tu nas je sprejel sektorski vodja tov. Praprotnik, ki nam je v sektorski pisarni najprej razložil potek gradnje v Novem Velenju.

Po kosilu, ki so ga nam pripravili v menzi, smo si ogledali predvsem že zgrajen del mesta. V novi dvorani delavskega sveta rudnika pa nam je zastopnik investitorja tov. Sašek s pomočjo diagramov raztolmočil dosedanj in perspektivni razvoj rudnika in Novega Velenja. Ko smo si zatem ogledovali osrednji del mesta, smo šele spo-

znali vso večino tega novega rudarskega mesta. Novo Velenje je vzorno socialistično mesto, ki ni razsežno vendar vsebuje vse kar je delovnemu človeku potrebno za njegovo kulturno življenje in vzgojo. Poleg mnogih stanovanjskih blokov in hišic je zgrajen kulturno prosvetni dom, delavska univerza, delavski klub, rudarska šola z internatom, športne naprave, moderno urejen park in še mnoge druge naprave, ki dajejo novemu mestu res moderen videz. Naše podjetje je pri gradnji Novega Velenja prispevalo velik delež, na kar so naši tovariši iz celjskega gradbenega vodstva še posebej ponosni. Pozno popoldne smo se poslovili od Velenja in se odpeljali proti Pohorju.

Tovarišem, ki so s svojim požrtvovanjem in razumevanjem prispevali, da se je naša ekskurzija na gradbišče termoelektrarne in v Velenju tako uspešno zaključila, gre iskrena in prisrčna zahvala.

V veselem razpoloženju so nas avtomobili odpeljali pod pohorski klanc. Tu pa se je naša kolona razkropila. Tisti, ki smo mislili, da pot najbolje poznamo, smo zašli.

V zasneženem jarku nad Ruško kočjo smo spoznali, da nismo na pravi poti. Pošteno je bilo treba zbrabiti, da je naš avto snet zicez na cesto. Obrnili smo, se spustili po klancu in končno srečno pristali pred našim lepim domom. Tu je bilo že vse pripravljeno. Tovariš Janžekovič, komercialni šef mariborskega gradbenega vodstva, in tovariš Babič, upravnik doma, sta poskrbela, da je bilo bivanje v domu zares prijetno.

Po izdatni večerji, ki smo jo zalili s pristno kapljico, se je začel »veselje del« ekskurzije. V nedeljo dopoldne smo se naužili svežega zraka pohorskih gozdov, po kosilu pa smo se napotili nazaj v Ljubljano.

Tovarišu šefu ljubljanskega gradbenega vodstva ing. Mesariču in njegovemu pomočniku ing. Vasletu gre zahvala, da se je tako koristna pobuda uresničila. Želimo, da bi bilo v bodoče več takih ekskurzij ki prav gotovo prispevajo k izpopolnjevanju strokovnega znanja in k še boljši povezavi med našimi gradbišči.

Lojze Capuder

Morda bo zdaj zaleglo?

Na vaš poziv v zadnji številki Gradisovega vestnika, bi radi tudi mi pomagali. Gradbišče v Zalogu sodi v vrsto manjših edinic našega velikega kolektiva, vendar je še vedno tako veliko, da bi mogli napisati o njem kakšno vrstico uspešnih, ki jih tudi pri nas ne manjka. Tako smo na primer na pobudo delavskega sveta organizirali tople malice, kar bo nedvomno vplivalo na višjo delovno storilnost. Nekateri so jedli le suh kruh, proti zadnjemu v mesecun pa še tega ni bilo.

Z delavskim upravljanjem pa se sicer pri nas ne moremo preveč hvaliti. Gre namreč za tole: delavski svet in upravni odbor sta ne-

dvomno večkrat zasedala, le delavci za to ne zvemo, ker so dali le dvakrat ali trikrat sklepe na oglasno desko. Nagrade so delili pri nas menda trikrat, toda delavci ne vemo, niti kdo je dobil, niti koliko jo je dobil. Zakaj ne bi tega kolektivu javno povedali? Če si je nagrado zaslužil, naj dobi zato tudi javno priznanje! In končno se v kolektivu tudi ne bi mogle širiti take vesti, češ ta je dobil 30, ta 45 tisoč dinarjev itd., kar ljudi močno razburja.

Dalje smo že na več sestankih opozarjali, naj bi se naročili tudi na kakšen časopis v srbovatskem jeziku. Vselej so obljubljali, da bodo to neutegoma storili, tak je bil tudi sklep, časopisov pa še vedno ni od nikoder. Na ta vprašanja naj odgovori sindikalna podružnica naše edinice, ali pa kdo drug, ki je zato poklican. Franjo Zvonarek

Lovilni odri so se znova izkazali

Na stavbišču v Šiški — PBM — Rozeta II. so lovilni odri zadržali dva padca v globino.

Železokrivce Anton Grile se je pri polaganju železa v II. nadstropju (višina okrog 10 m) spotaknil in omahnil. Ujel ga je lovilni oder.

Branko Pirnat pa se je v III. nadstropju (višina ca. 14 m) spotaknil na zanki za sidranje elementov, ki moli iz betonske plošče. Na lovilni oder je padel vznak, oba sta ostala brez poškodb.

Zgradba Zveznega izvršnega sveta v Novem Beogradu, ki jo je gradila naša mladina, leta 1954 pa je nadaljevalo gradnjo beograjsko gradbeno podjetje »RAD«. Dvoje kril stavbe je že vseljenih, osrednji del palače pa še dokončujejo in bo končan leta 1960.

Obisk pri največjem jugoslovanskem gradbenem podjetju

Kot član plenuma Centralnega odbora Sindikata delavcev in uslužbencev industrije gradbenega materiala in gradbeništva Jugoslavije sem se v Beogradu udeležil nedavne konference, ki je razpravljala o novih oblikah nagrajevanja po učinku. O obširni razpravi, v kateri so sodelovali tudi naši člani kolektiva kot n. pr. tov. ing. Uršič, Capuder in drugi, predvsem pa o sklepih plenuma bomo v prihodnji številki kaj več napisali, kajti prav ti sklepi so naše nadaljnje naloge, kako bomo uresničili nove in boljše oblike kompleksnega nagrajevanja.

Že pred plenumom sva se dogovorila s tov. Jožetom, da si bova, če bo le mogoče, ogledala poslovnanje gradbenega podjetja »Rad« v Beogradu, predvsem pa naju je zanimala kadrovska politika, sindikalno delo, delo delavskih svetov itd. tega največjega podjetja. Razprava na plenumu je trajala pozno v noč in tako sva to nalogo lahko izvršila šele naslednji dan.

Oglasila sva se pri direktorju podjetja »RAD« tov. Milošu Jariču, ki naju je nadvse prijazno sprejel. Tako sva bila kmalu seznanjena z organizacijo in poslovanjem podjetja. Podjetje »Rad« sodi med največja gradbena podjetja Jugoslavije, zaposluje letno povprečno 9000 delavcev. Njihova gradbišča so raztresena širom Srbije, Hrvatske in Makedonije. Delajo tudi v tujini. V letošnjem letu so v tričetrtletju izvršili za 9 milijard 485 milj. gradbenih del. Ko sva se v grobem seznanila s problematiko sva si ogledala poslovanje posameznih oddel-

kov. Precej časa sva se zamudila v centru za izobrazbo in Uredništvu njihovega časopisa »Naš rad«. Izmenjali smo precej izkušenj, predvsem pa se dogovorili, da bomo v bodoče bolj tesno sodelovali in to ne samo po strokovni temveč tudi po politični liniji.

Tovarišem v daljnem Beogradu želimo pri njihovem nadaljnjem delu obilo uspeha. L. Cepuš

Razcvet domovine

*Niša domovina je mlada in srečna,
njo danes občuduje ves svet.
Vsaki dan postaja nam ti lepša,
razcvetaš kot majski se cvet,*

*Ponosno gradimo mi mladi zidarji,
betonerji, kovači, na stabi tesarji;
za lepšo prihodnost, za srečo, veselje,
je pot ta edna, ki v socializem nas pelje.*

*Trikrat po pet let smo plan si zadali
in so nas v svetu za srečne priznali,
ali mi se borimo še vedno naprej,
za mirno sožitje v soetu brez mej.*

Hren, zidar
Gradbeno vodstvo Ljubljana

V zadnji številki našega »Gradisovega vestnika« je uredništvo lista pozvalo vse bralce, naj povedo svoje mnenje o časopisu. Ker je to res naš list, ki nas obvešča, hvali ali graja, kakor si pač zaslužimo ter nas tesneje povezuje, je prav, da tudi pri nas v Mariboru spregovorimo o tem nekaj besed. O vsebini lista smo razpravljali na sestanku sindikalnih poverjenikov, ki so glede tega pripomnili naslednje:

Poverjeniki menijo, da pišejo v list vse premalo delavci iz proizvodnje, zlasti pa se sindikalni odborniki kaj poredko oglašajo. Ti vedo zadosti problemov, ki tarejo kolektive, opišejo jih pa ne, da bi se tudi drugi seznanili z njimi ter si pridobili izkušnje, kako jih drugod rešujejo. Sindikalni odborniki se torej vse premalo zavedajo, da je Vestnik njihovo glasilo, torej glasilo kolektiva, ki ga redno prebere vsak član. Bržčas niso še nikdar pomislili na to, da odleže članek v Vestniku za najmanj pet sestankov in da ga niti še tako dobro pripravljene sestanki ne morejo povsem nadomestiti. Človek namreč prebere tisto, kar ga zanima in mu ni treba poslušati dolgovernih govorov o zadevah, ki jih že pozna, ali pa ga ne zanimajo. Zato je list eden izmed najmočnejših mobilizatorjev.

No, poverjenike smo opozorili, da so tudi sami tisti fizični delavci, ki se v listu ne oglašajo, hkrati pa so še sindikalni odborniki, pa ni bilo opaziti, da bi bili kaj preveč »presunjeni«. Po nekajminutnem molku se je eden izmed njih oglašil ter dejal, da poverjeniki ne znaajo pisati člankov. Blagajničarka pa mu je odgovorila, naj bi sindikalna podr. priredila tečaj, da bi se naučili pisati. Čeprav je ta njena pripomba povzročila precej smeha, je v njej vendarle nekaj soli. Ne bi bilo napak, če bi v listu odprli posebno rubriko uredništva z naslovom »Pogovori z dopisniki«. Nihče izmed nas ni vaju skuti peresa pa bi nam vsaka pripomba uredništva, kako naj pišemo, o čem naj pišemo, kaj je bilo v nekem dopisu dobrega in kaj slabega, nedvomno koristila. Tako pa nas iz uredništva nenehno le priganjajo »Pišite, pišite, pišite«, ne povedo pa, kaj bi radi, niti, kako se taki stvari streže.

Dalje so poverjeniki opozorili na to, da bi bilo prav, če bi se vajenci pogosteje oglašali v listu. Prav gotovo imajo dosti stvari, o katerih bi se dalo marsikaj koristnega in poučnega pisati. Morda ne bi bilo napak, če bi v listu odprli poseben kotiček za naše vajence, kjer bi objavljali razne njihove sestavke iz njihovega življenja, učenja in razvedrila.

Ena izmed osrednjih pripomb, za katero smo se vsi strinjali, pa je, naj bi objavljali krajše članke. Če se članka že ne da skrajšati, potem

je bolje, da se ga objavi v nadaljevanju. Potopise in podobne zadeve pa naj bi objavljali v podlistkih. Želimo tudi, naj bi članke objavljali brez tistih tako utrujajočih števil, ki jih le malokdo prebere. Dosti boljše bi bilo, če bi pisec povedal v vezani besedi le nekaj najvažnejših podatkov ter razmišljal ob njih. Tako bi bila vsa stvar dosti bolj razumljiva in privlačna. Če je številke že treba objaviti, potem naj bodo združene v posebni tabeli. Glede tabel, ki jih v listu že objavljamo pa menimo, da je marsikateri izmed njih nepotrebna in taka, ki koristi le upravnim vodstvom gradbišč, obratov in gradbenih vodstev. To naj raje opravijo z okrožnico. Objavljamo torej le tisto, kar velja za vse kolektive, ki jim je list namenjen, ne pa samo nekaterim izmed njih.

Naslednja stvar, na katero kaže opozoriti so tujke. Zdi se, da pisci in tisti, ki pošiljajo rokopis v tiskarno, dostikrat pozabijo, komu je list namenjen, kakšna je splošna izobrazbena raven zaposlenih pri nas. Zato proč s tujkami, povejmo lepo po domače, kar mislimo, če hočemo, da nas bo bralec razumel.

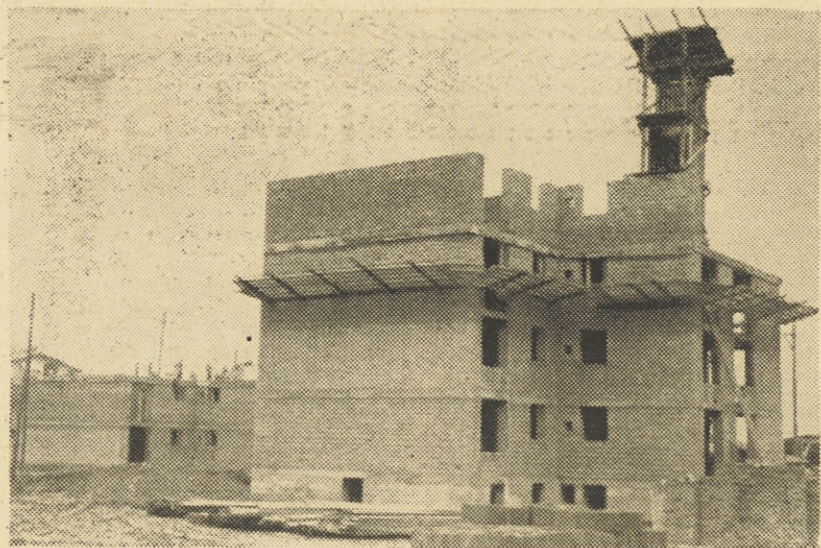
Ob koncu so poverjeniki predlagali, naj bi list pogosteje izhajal, če bi bilo seveda dovolj gradiva in če bi bil osrednji delavski svet pripravljen globlje seči v žep. Sicer pa so bili poverjeniki iz Maribora z listom kar zadovoljni.

Pripomba uredništva: Tovariš Ljubo najbrž ne bo hud, ker smo njegov prispevek tako »sfrizirali« da bo ob objavi še njega zanimalo — kaj je sam napisal. Nekatere misli smo namreč še močneje poudarili kot jih je sam in se z njimi seveda tudi mi strinjamo. Vendar moramo povedati še mi nekaj pripomb na te predloge, o katerih kaže posebej razmisliti. Mariborski sindikalni zaupniki (zakaj bi uporabljali za zaupnike tujo besedo »poverjeniki«, če je pa zaupnik beseda, ki jo v delavskem gibanju že dolgo poznamo in je že udomačena?) predlagajo, naj bi dolge članke objavljali v nadaljevanjih. To je kaj dvo- rezna zadeva. Pozabiti namreč ne smemo, da je naš list mesečnik in da preteče precej vode od izida lista. Do takrat pa povprečen bralec že pozabi, kaj je bilo napisanega v prejšnji številki. Zato je tako nadaljevanje brez pravega haska. V uredništvu se torej kolikor le moč izogibamo nadaljevanjem. Izjema so strokovni članki, pri katerih jih bo tisti, ki se za stvar zanima, list spravil do naslednje številke. Sicer pa se glede pripombe o dolgih člankih strinjamo in si že sedaj prizadevamo pisati čimkrajše članke.

Nadaljnja pripomba mariborskih zaupnikov velja številkam in podobnim zadevam. Tudi glede tega stvar ni tako preprosta, kot je njen zunanji videz. Predvsem se mota-

mo zavedati, da je nenehna naloga našega lista, da vzgaja slehernega člana kolektiva v upravljavca, da mora list posredovati gradivo, po katerem bo mogel vsak član kolektiva sam sklepati, kako bi bilo treba posamezno stvar urediti, o čem bi moral razmišljati delavski svet itd. Številkam se torej ne bomo mogli izogniti. Res pa je, da se da marsikaj povedati, ne da bi mučili bralca s pustimi številkami, če so le te zares »puste«. Dostikrat so namreč številke zgornje kot še tako dolg članek ali opozorilo samo na en primer. V tistih znanih tabelah o doseženem dohodku na zaposlenega, o produktivnosti je moč razbrati, katero gradbišče ali gradbeno vodstvo je glede tega na zadnjem mestu. Če se taki podatki nekajkrat ponavljajo ali ni to močnejše kot kakršna koli kritika? Ali ne bi bila dolžnost tistega delavskega sveta, da se nad takimi številkami globoko zamisli, da jih postavi nemudoma na dnevni red svojega zasedanja in da korenito pro-

uči, odkod ti pojavi, zakaj so na zadnjem mestu v Gradisu ter ukrenejo vse potrebno, da bi ne bili več kamen spotike, da ne bi vlekl. povprečja celotnega podjetja navzdol

Ura je bila 13 neko soboto na gradbišču stanovanjskih blokov v Slovenski Bistrici. Prvo stavbo gradimo mi, drugo pa podjetje »Granit«.

Prvo srečanje

Ko sem spoznala Igorja, je bil prikupen desetleten deček z vedno rosnim noskom. Bil je nezakonski otrok, rojen med borbo v partizanih. Njegova mati je bila čudovita žena, ena tistih žena, ki nikdar ne mislijo nase, ampak žive le za svojega otroka.

Stanovali smo v isti hiši in tako sva se z Igorjem videla vsak dan. Prirasel mi je k srcu zaradi svoje odkritosti in neposrednosti. Tudi on se je navezal name in pogovarjala sva se kot odrasla.

Nekoč sem pa opazila, da nosi med zvezsk in knjigami v svoji torbici še obrezke domrnih nakaznic. Zanimalo me je, od kod otroku tako nič otroške zadeve. Pomnilo mi je povedal da mu oče vsak mesec pošilja po tisoč dinarjev. Takrat sem prvič slišala, da njegov oče živi. Povedal mi je še, da je oče sedaj zaposlen nekje na Stajerskem in da ima ženo in dve punčki. Ki sta, njegovi polsestrici. Začutilo me je, da je vedel toliko podrobnosti. Pripovedoval mi je tako živo, da sem bila prepričana, da je vse sam videl. Ko sem ga pa vprašala kakšen je njegov oče, me je začudeno pogledal in čudno žalostno dejal: »Dober, zelo dober. Mama pravi, da je podoben meni. Tako rad bi ga videl, Mama mi je rekla, da me ima zelo rad in da je ponosen name.«

Tedaj se je rodil v meni sklep, da poiščem Igorjevega očeta. Zvedela sem za njegov naslov in mu pisala dolgo, lepo pismo, v katerem sem ga seznanila s fantov. vročo ežljo, da bi ga spoznal, in s čudovito vzgojo njegove matere, ki n. u. e. znala vzbuditi tako veliko ljubezen do očeta, ki ga še nikdar ni videl. Odgovoril mi je nemudoma. Pisal je, da Igorjevo mamo zelo spoštuje, da pa ima sedaj svojo družino in zaradi ljubelega miru ni iskal stikov s sinom. Moje pismo pa je tudi v njem vzbudilo hrepenenje po srečanju z njim. Bržko bo mogel, mi bo sporočil in bova uredila snidenje. Poslal je tudi svojo sliko — v vojaški uniformi, človek trdih, poštenih potez.

Igor ni o vsem tem nič vedel. Bila sem v zadregi, kako naj pojasnim, od kod mi slika. Nisem mu namreč hotela pripovedovati o svojem načrtu, ker nisem povsem verjela v uspeh in sem se bala, da bi ga razočarala.

Tisti dan sem mu pokazala sliko

in mimogrede vprašala: »Kaj misliš, kdo je to?« »Moj oče,« je odgovoril tako hitro, kot da ga pozna že od davno. Bil je presrečen. Mati mi je kasneje povedala, da je hodil s sliko celo spat.

Brzovjaka je prišla prej kot sem pričakovala: Pridem jutri z avtobusom. Prav ta dan pa je imel Igor majski izlet. Z velikim veseljem se je pripravil na pot. Poklicala sem ga in mu povedala, da jutri lahko vidi očeta. Izlet je bil pozabljen, midva pa domenjena, da bova čakala od prvega avtobusa dalje, ker oče ni sporočil ure prihoda.

Ze pred šestimi zjutraj sva bila na avtobusni postaji. Prihajali so avtobusi za avtobusi, toda njega ni bilo. Bala sva se da sva ga zgrešila. Ur je bila že devet, midva pa še vedno tam. Komaj sem prikrivala razočaranje in vzbujala v Igorju znova in znova upanje.

Se en avtobus je prišel ob pol desetih. Najine oči so gledale po izstopajočih. Le tista slika, ki pa je bila že verjetno stara, naj bi posredovala, da se spoznamo. Naenkrat je pristopil k nama visok širokopleč možak, veliko starejši kot na sliki, se široko nasmejal in vprašal: »Saj je to moj sin Igor, kajne?« Komaj sem odgovorila. Najraje bi zajokala, zajokala od sreče, da je prišel. Moj pogled se je usta-

ampak da se mu kar najbolj približajo. Glejte, tako zgovorne so številke in ni treba objaviti niti besedice kritike! In dalje se po takih številkah usmerjajo tudi drugi delovni kolektivi. Tistim na vrhu tabele je objava številke veliko priznanje za njihovo prizadevanje, tistim v sredi pa spodbuda, da se še bolj potrudijo da odpravijo še, vse tisto, kar jih danes zavira, da ne morejo doseči še boljših proizvodnih uspehov. In vse to je opravljeno samo z objavo številke, ki niso samo napotilo upravnim vodstvom gradbišč, obratov in gradbenih vodstev, ampak celotnim kolektivom zlasti pa njihovim delavskim organom upravljanja. Če morda katerega izmed delavcev zdaj te številke še ne zanimajo, je dolžnost vseh sindikalnih odbornikov, da vzbude zanimanje za njih, da jih obrazložijo na sestankih ter spodbude celoten kolektiv k temu, da se bo nad njimi zamislil.

Zdaj moramo pa nehati, da ne bo članek — predolg!

»Gradisov vestnik« izdaja delavski svet podjetja Gradis — Ureja za uredniški odbor — Odgovorni urednik Ljubo Cepuš — Tiskarna »Toneta Tomšiča« v Ljubljani

Človek ni stroj!

Malo čudna primerjava. O stroju sicer večkrat razpravljamo, dosti manj pa o človeku, predvsem pa o tistem članu kolektiva, ki mu iz dneva v dan nalagamo vedno večja bremena in tako se dostikrat zgodi, da nima več časa za počitek.

Večkrat sem že slišal, da se nekateri kaj radi pobahajo, češ saj ne potrebujem počitka in ne spanja. Delajo pozno v noč, toda to niso junaki, temveč le veliki nevedneži. Naše telo ni stroj in bo brezhibno delovalo le, če bomo skrbeli za dovolj hrane in počitka. Se stroj se pokvari, če nenehno teče. Se prej pa se »pokvari« človek. Kdor hoče biti zdrav in dočakati visoko starost, ne sme postati suženj dela, temveč njegov gospodar. Današnje življenje je nekakšna dirka, vse drvi in je pravzaprav brez pokoja. Res, da je delo gonilna sila in vir vseh naših materialnih in kulturnih dobrin, vendar moramo imeti vedno dovolj časa za počitek, kajti prav socialistična družba potrebuje čimveč zdravih in sposobnih ljudi.

Najboljši počitek je spanje, kajti v spanju se živčne celice odpočijejo. Pri zdravem spanju počivajo vse živčne celice v našem telesu. In če smo dovolj spali, smo zjutraj zopet čili in sveži ter sposobni za nadaljnje delo.

Popolnoma drugačno pa je spanje tistega, ki je napeto delal pozno v noč. Kljub utrujenosti ne more takoj zaspati. Živčna razdraženost in razna premissljevanja mu ne dovoljujejo, da bi se živci umirili in tako postaja vedno bolj nervozen. Ščasoma preide to v bolezen in posledice nervoze se potem pokažejo pri delu. Človek nima veselja do dela, vsaka stvar ga razjezi, kriči, je utrujen itd. Vse to pa vpliva na okolje in odnose med ljudmi. Kako si pomagamo?

Predvsem si moramo znati dan razdeliti: na delo, počitek in kulturno razvedrilo. Če pa že včasih občutimo, da smo nervozni, nam dostikrat pomagajo že kratki večerni sprehodi. Dobro je tudi, da se zvečer umijemo s hladno vodo in tako pospešimo krvni obtok.

V težjih primerih pa se posvetujemo z zdravnikom. Čuvajmo svoje zdravje, ker to je naš največji zaklad. L.

Ha, tudi mi ne zaostajamo za Amerikanci. V naših Centralnih obratih so zgradili takole »raketo I«, ki pa ji je bilo usojeno le kratko življenje. Ze po nekaj kilometrih se je razletela. Potlej so napravili novo. Tudi ta je verno posnemala ameriške. Od njiju je ostal le tale spomin. Razlika je le v večem: niso bile krive »rakete«, ampak tisti, ki ju je vozil...

Ovisnost našega dela od vremenskih razmer je ena največjih težav, ki jih mora prevladovati naš gradbeni delavec pa tudi tehnik ali inženir operativce. Poletna vročina, deževno vreme, burja itd. občutno vplivajo na uspeh našega dela, na delovno sposobnost pa tudi na učinek strojev. Slabo vreme lahko povsem spremeni delovni postopek (posebno pri zemeljskih delih), zahteva dodatne ukrepe, kar vse podraži storitev. Jasno je, da je od ugodnih vremenskih razmer odvisno tudi glavno merilo dela — produktivnost. Od vseh teh zunanjih vplivov pa najobčutnejše poseže v naše delo zimska doba, ko poleg snega in dežja še mraz in kratak dan mnogokrat popolnoma prekinjejo redno delo. Zato je pred vojno gradbena dejavnost v zimski dobi običajno popolnoma zamrta, vsaj za mesec ali dva.

Danes se vsa gradbena podjetja trudijo, da bi z različnimi ukrepi omogočila čimvečjemu številu delavcev redno delo tudi čez zimo in tako postopno zmanjševala sezonski značaj gradbenega dela. Tako smo začeli tudi v našem podjetju reševati to vprašanje z vrsto ukrepov, ki jih bo potrebno uresničiti z vso zavzetostjo.

Preden začnem obravnavati predvidene ukrepe za premostitev zimskih težav, bi rad naglasil samo še tole: Pri reševanju problema zimskega dela ne gre za to, da bi zaposlili čimveč delavcev čez zimo za kakršno koli ceno. Važno je predvsem, da je potrebno oskrbeti za naše edince oz. za člane našega kolektiva takšno delo, ki bo po produktivnosti čimmanj zaostajalo za delom v normalnih razmerah. Poiskati je treba delo, ki ga bo moč dobro organizirati, seveda z dodatnimi ukrepi, tudi pozimi. Slaba produktivnost, ki je pozimi običajna, ni samo zlo, ki spremlja delo v kritičnih mesecih, temveč se le prerada podaljša tudi še v prve pomladanske mesece in se le počasi zopet dvigne na normalno višino. Zato moramo s pravilno izbiro zimskih del omogočiti delo, ki se po učinku le malo razlikuje od normalnega v sezoni, torej delo, ki omogoča kombinacijo s strojnimi delom in našega delavca čimmanj izpostavlja težkim zimskim delovnim pogojem.

Najprej pridem k obravnavanju nekaterih najbolj pogostih možnosti za uspešno organizacijo zimskega dela.

1. Sorazmerno lahko in tudi uspešno se da pozimi opravljati večino zemeljskih del in v kamnolomih posebno tam, kjer ni potrebno zemeljskih mas tudi ugrajevati in komprimirati v nasipe. Priprava

kamna in drobljenca v kamnolomih, priprava drobljenih agregatov za beton v naših separacijah, ki obratujejo z drobilci in brez pranja, to so dela, ki bodo lahko tudi pozimi nudila uspehe. Izkopi gradbenih jam za nove objekte, posebno če so ti kombinirani s strojnimi delom, izkopi za vodnjake in ostale temelje objektov, so tudi dela, ki jih bo moč kljub zimi opravljati organizirano in z upoštevanjem zmanjšane zimskega efekta in naposled tudi akordirati. Tudi dela na regulacijah voda, na obalnih kamenometih, tlakovanje brez s kamnitimi tlaki s filtri so dela, ki se dajo opraviti pozimi posebno še, ker je pozimi v rekah ponavadi malo vode. Seveda je treba delavca na teh delih zaščititi pred mrazom.

2. Mnenje, da se ne da pozimi betonirati, je že dolgo ovrženo. Tudi pozimi se da opraviti precej betonskih del, če se seveda podvzame potrebne ukrepe za gretje vode, betonskih agregatov in če se ugrajenemu betonu omogoči pravilno vezanje, da se ga torej zaščiti pred neposrednim ohlajevanjem. Tako se da betonirati vse temelje, kletne zidove, pa tudi masovne betone. Za zimsko betoniranje in potrebne ukrepe smo dali vsem edincem potrebna navodila z detajlnimi skicami z našo okrožnico že 27. novembra.

Poleg betona, ki ga vgrajujemo neposredno v objekt, je v improviziranih betonarnah po gradbiščih moč organizirati izdelavo prefabriciranih betonskih elementov za že prevzeta dela. To so bodisi DIN stropovi, plošče za prekrivanje strešnih, kanalskih ali drugih ploskev, montažne elemente za vodovodne järke itd.

3. Pri zidarskih delih je zimsko delo nekoliko težje. Zidarska dela je omejiti na notranje ometavanje tam, kjer je objekt možno zapreti in ogrevati, in na zaključna dela, kjer je objekt v tej fazi. Ponemogel bi mogel v improviziranih zaprtih prostorih, ki se jih da ogrevati, organizirati izdelavo montažnih opečnih SAT, Rapid itd. nosilcev.

4. Tesarska dela bodo v zimskem času lahko v precejšnji meri napredovala. Izdelava mostovnih odrov, tesarskih premostitvenih konstrukcij, opažev za stebre, preklade, nosilce, izdelava in popravilo opažnih tabel, postavljanje opažev za betonska dela v kletih in temeljih, vse to so dela, ki jih bo moč opravljati čez zimo v tesarskih lopah, morda v improvizirano zaprtih prostorih.

5. V kolektivih naših obratov bodisi kovinskih, lesnih ali v tovarni

gradbenih polizdelkov bodo še najmanj občutili zimo, saj bodo lahko v gretih prostorih nemoteno opravljali svoje delo. Tu je pa tudi možnost dodatne zaposlitve za večje število članov kolektivov iz operativnih edinic na terenu, saj bi morali v teh obratih čez zimo stalež močno povečati in, če je to mogoče, preštudirati možnost dela celov izmenah. Remont strojev, že prevzeta obrt. dela, prevzeta dela v betonarni, tesarske storitve na konstrukcijah za objekte v drugem letu, vse to bi omogočalo zaposlitev večjega števila delavcev čez zimo v vseh naših obratih, kjer bi v ugodnejših delovnih pogojih lahko produktivneje ustvarjali tudi takrat, ko je terensko delo oteženo.

Navedel sem samo del možnosti za uspešno delo tudi v zimskem času. To je vprašanje, ki tako močno vpliva na našo realizacijo, naš finančni uspeh, našo pripravljenost na novo gradbeno sezono, da bi moral temu vprašanju posvečati največjo pažnjo celotni tehnični in vodilni kader podjetja zlasti pa vsi delavski sveti in upravni odbori edinic. Tudi delavski svet in upravni odbor podjetja bi moral obrav-

navati to problematiko. Ni samo finančna stran naše realizacije odvisna od dobre priprave na zimsko delo. Se mnogo važnejše je, da bomo v primeru, če bo dobro sprovedena organizacija zimskega dela, na spomlad pričeli novo sezono s kolektivom, ki bo produktivno na višini, da bomo v novi sezoni takoj spčetka lahko razpolagali s starim kolektivom, dovoljnim številom uvežbanih gradbenih delavcev. Naša akcija vključuje nove, sezonske delovne sile, bo lahko uspešneje dopolnjevala potrebne kapacitete. Jasno pa je, da bo kljub vsem navedenim možnostim za zimsko delo potrebno delno znižati število zaposlenih na naših edinicah. To vprašanje se da delno reševati z rednimi in zimskimi dopusti. Tudi bo potrebno nekatere vrste kvalificiranih delavcev, pa tudi nekvalificiranih, čez zimo prestaviti v edince, ki imajo za zimsko delo ugodnejše pogoje. Opozoril bi tudi na možnost, da nekaj naših delavcev zaposlimo na potrebnih adaptacijskih delih v našem domu v Poreču, ki bi ga tako najlaže in tudi najhitreje usposobili za sprejem gostov.

Na kratko bi rad načel še finančno stran organizacije zimskega dela. Mnenje, da je organiziranje zimskega dela za podjetje finančno breme, ki ga ni moč zagovarjati, saj stane kurjava, zapiranje objektov in delovnih mest, gretje agregatov, velike vsote, nikakor ne drži povshalno. Nasproti tem stroškom so veliki stroški za prezimljenje delovne sile, ki ni pravilno zaposlena, stroški na nabiranju nove delovne sile ob pričetku sezone, majhna produktivnost nove delovne sile, dokler se ta ne uvežba in vživi v delovne pogoje, slaba pripravljenost na nove naloge ob začetku sezone, ki zmanjšuje realizacijo prve pomladanske mesece. Treba je torej natančno preveriti, kateri teh stroškov so večji. Prepričan sem, da se bo vsak šef, vsak delavski svet in upravni odbor po trezni presoji rajše odločil za smotrno in dobro pripravljeno organizacijo zimskega dela, kot za teazve, ki ga sicer čakajo ob vstopu v novo sezono.

Moj namen je bil s tem člankom zbuditi voljo vseh naših upravnih organov, pa tudi kolektivov, da se čimveč ukvarjajo s tem vprašanjem, da do podrobnosti preštudirajo vse konkretne možnosti in da se po teh zamislih pripravljajo na zimsko delo tako, da bomo lahko ob novi sezoni z uspehom preverili rezultate, ki smo jih dosegli.

Ing. Peteln

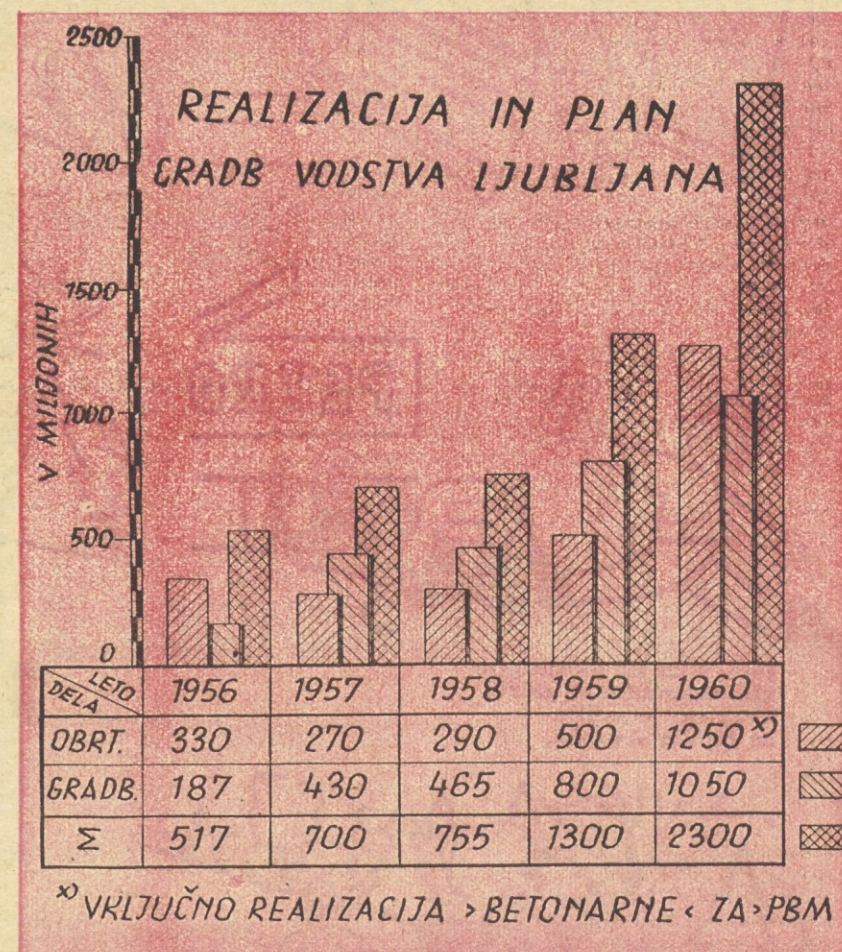
PRED NOVIMI NALOGAMI

Iz pričujočega grafičnega prikaza je razvidno, da se obseg del v okviru gradbenega vodstva Ljubljana iz leta v leto veča. Obseg del je v l. 1959 skokovito narasel, še večji skok je pa predviden v letošnjem letu. Na področju stanovanjske izgradnje se bo ljubljansko gradbeno vodstvo letos angažiralo na naslednjih gradnjah: montaža trinajstih stanovanjskih blokov sistema PBM v Šiški, dokončanje del na blokih malih stanovanj v Šiški, nadaljevanje del na petih stolpnicah v Savskem naselju, gradnja 24 dvanajststanovanjskih hiš sistema ZIDOP v Novih Jaršah, dokončanje del na stanovanjskih hišah sistema ZIDOP v Gerbičevi ulici, kjer je v gradnji 21 hiš, od tega je 7 hiš že vseljenih, gradnja stanovanjskih stolpičev in blokov sistema ZIDOP ob Tržaški cesti za Zavod za združeno gradnjo.

Poleg naštetih stanovanjskih objektov se bo dejavnost gradbenega vodstva odvijala na sledečih stavbiščih: Poslovna zgradba Titova 3, Obratno poslopije za »Delo«, nadzidava poslovne zgradbe »ZITO«, nadzidava dvorišnega trakta RADIO doma za televizijski studio, dograditev preskrbovalnega centra v Šiški, dokončanje del na rekonstruk-

ciji obrata gradbenih polizdelkov, Vajenska šola raznih strok ob Titovi cesti, Javne garaže, industrija opečnih izdelkov INDOP St. Vid, tržna hala za podjetje »Irg na debelo« (poleg stare klavnice), bolnica za TNZ v Šiški, pisarniški provizorij za Direkcijo za ureditev ljub-

kajti staro jedilnico v naselju na Smartinski cesti so morali demontirati obenem s stanovanjskimi barakami in tako pripraviti prostor za gradnjo novih objektov. Stanovalci iz teh barak, kakor tudi iz barak v Litostroju, so se pred državnim praznikom vselili v nova sta-

Nekaj o popisu osnovnih sredstev

Kot vsako leto, tako tudi letos popisujemo osnovna sredstva po navodilih centralne inventurne komisije skladno z izdanimi predpisi. Zaradi obsežnega dela ni mogoče izvršiti celotnega pregleda osnovnih sredstev v enem mesecu, pač pa je za delo potrebno dalj časa.

Upravni odbor podjetja je imenoval tričlansko komisijo, ki je dolžna pravočasno in pravilno izvršiti točen popis. Pregled in popis se je pričel že ob koncu avgusta ter teče postopoma pa vseh edinicah podjetja; to zato, ker prisostvuje pregledu član popisne komisije, ki je bila zadolžena za to delo. Pri popisu se hkrati ugotavlja, v kakšnem stanju so osnovna sredstva ter se po pregledu komisijko odredi popravo. Pri pregledu so navadno na vseh sektorjih sodelovali trije člani in to: član centralne popisne komisije za osnovna sredstva, strojni referat edinice in sektorski delovodja.

Po pregledu osnovnih sredstev v edinici sestavi komisija zapisnik, v katerem se poleg drugega ugotavlja primanjkljave in presežke. Zapisnik se pošlje evidenčnemu oddelku mehanizacije, kjer se preveri stvarno stanje po kartoteki in rešijo sporna vprašanja. Na vsak pregleden zapisnik se odgovori edinici zato, da se vskladi evidenca edinice s centralno evidenco osnovnih sredstev. Če po izvršenem pregledu in popisu strojni referat edinice po navodilih pravilno in vestno vključi vse dospela osnovna sredstva in izključi odposlana osnovna sredstva, se mora popis na dan 31. XII. ujemati z izvidom popisa, ki ga sproti dopolnjuje evidenčni oddelk mehanizacije. Tako bomo dobili za vsako evidenco pravilno stanje ob koncu leta, ki bo osnova za zadolžitev osnovnih sredstev za naslednjim letom. Bodo dobile edinice celoten popis, ki predstavlja stanje 31. XII. 1959, oziroma stanje, kakrš-

no bi moralo biti tega dne v edinici. Dolžnost strojnega referata je, da takoj preveri stanje s popisom in vsako nepravilnost sporazumno ter z dokumenti razčisti z evidenčnim oddelkom mehanizacije.

Pripomniti moram, da dobe edinice ob vsakokratnem obračunu najemnine, to je po vsakem četrtletju, popis vseh osnovnih sredstev, s katerimi so zadolženi. Popis je napravljen po centralni kartoteki, v katero se beleži vsak premik, če je cilj sporočen pravilno z odpremnim listom.

Če bi strojni referenti vsakokratni popis, ki je priložen obremenitvi za četrtletje, preverili s stvarnim stanjem v edinici ter skrbeli za takojšnjo odpravo nepravilnosti, bi lahko trdili, da popisujemo osnovna sredstva štirikrat letno.

Zanimivo je tudi to — na kaj vse se naleti pri popisu in podrobnem pregledu.

Ceprav so bila izdana vsem edincem enaka navodila, kako naj vodijo osnovna sredstva, kakšne knjige naj vodijo in kako naj zadolže sektorje oz. posameznika, smo ugotovili, da le malokje točno upoštevajo navodila. Pomanjkljivosti in omalovaževanje navodil sta mnogokrat ovirala delo. Upam, da v bodoče tega ne bo več, ker je bil vsak referent poučen, kako naj pravilno vodi edinico evidenco osnovnih sredstev.

Kratek opis o poteku letne inventure osnovnih sredstev naj služi vsem v pojasnilo, kako sploh poteka delo. Posebej pa naj bo v pouk tistim, ki so nedavno tega trdili, da se na posameznih sektorjih oz. edinicah popisujejo osnovna sredstva tako, da delovodje na lističih dostavijo strojnemu referentu, ki ga vnese v svoj seznam. Do sedaj sem vsako leto prisostvoval popisu v vseh edinicah, zato ne morem trditi,

da bi lističi služili pregledu in popisu, ki sem ga kot član komisije bil dolžan opraviti. Trdim lahko le, da sem v prvih letih svojega službovanja v podjetju po takratnih direktivah prepustil popis strojnemu referentu in naletel na to, da je bilo v popisu prikazano le toliko osnovnih sredstev, kolikor je imel referent strojnih listov. Zaradi nečnosti in mnogih napak sem moral naknadno izvršiti pregled, ki pa je terjal zaradi premika strojev veliko več dela. Način, ki ga uporabljam sedaj, se mi zdi najprimernejši, vsakomur pa bom hvalečen, če mi bo povedal kaj novega in boljšega.

Glede presežkov in primanjkljajev ne bi mogel še sedaj kaj reči, ker popis še ni zaključen. Povedal bi le, da so registrirani in bodo objavljeni ob zaključku popisa. V teku je popis v Obratu gradbenih polizdelkov — ostane pa še skladišče mehanizacije.

Ljubljana, 18. XII. 1959.

Anton Vovk

SKLEPI UPRAVNEGA ODBORA

● Sprejme se periodični obračun za III. tromesečje 1959 s tem, da se ga predloži v potrditev delavskemu svetu podjetja.

● Potrdi se ocenjevanje v smislu pravilnika o nagrajevanju za III. tromesečje 1959.

● Tov. direktorju in vodilnim uslužbenecem centrale podjetja se določijo naslednje točke:

- Ing. Keržan Hugo, direktor podjetja 18,0 točk
- Ing. Ursič Jože, tehnični direktor 18,0 točk
- Ing. Peteln Alfred, organiz. inženir 18,0 točk
- Debevec Božo, glavni računovodja 15,5 točk

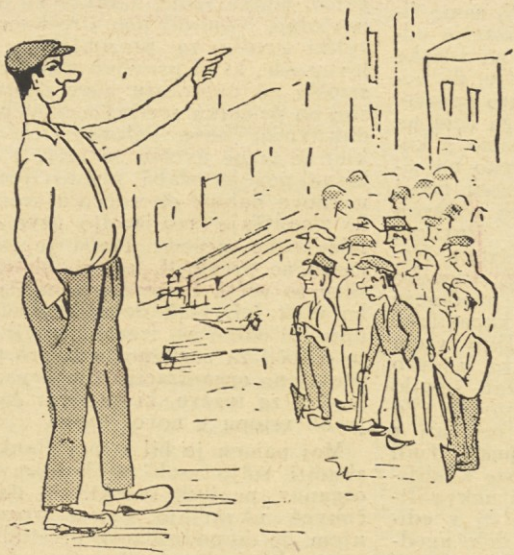
● Odobri se odprodaja odpisanega poltovornega avtomobila Tatra sindikalni podružnici gradbenega vodstva Maribor, s tem, da SIP sprovede odprodajo po knjižni vrednosti.

● Ceti predvojaške vzgoje Predilnice in tkalnice v Mariboru se odobri denarna pomoč v netto znesku 10.000 din.

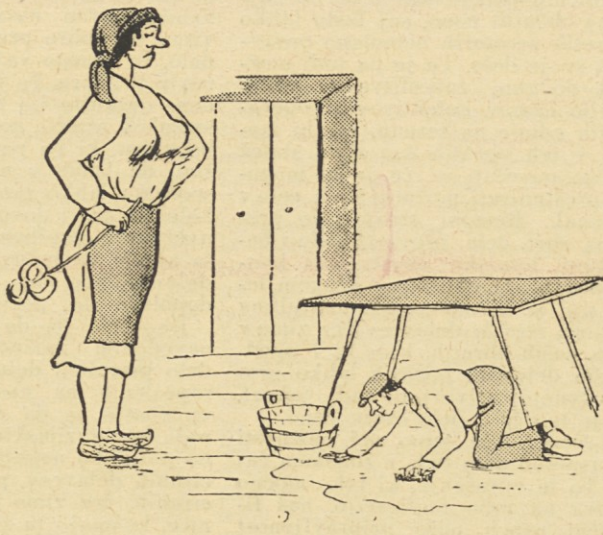
● Upravni odbor potrdi predlog akordnega cenika za ključavničarska dela.

● Odobri se izplačilo premije v netto znesku 771.557 din po naslednjem ključu: Ing. Skaberne Ljudevit 37 %, ing. Treppo Lenard 37 %, Habat Stane 8 %, Gregorič Alojz 7 %, Fras Marjan 6 %, Krašovec 5 %.

GRADISO V HUMOR

Delovodja Jaka se postavi »raji« na gradbišču pravi: »Triba tole bo skopati niti minute ne smete stati.«

Drugače pa je v lastni hiši: »Jaka, pod mi brž obriši skuhaj mi še zdaj kosilo zdaj ni čas za razvedrilo.«

NAGRADNA KRIŽANKA

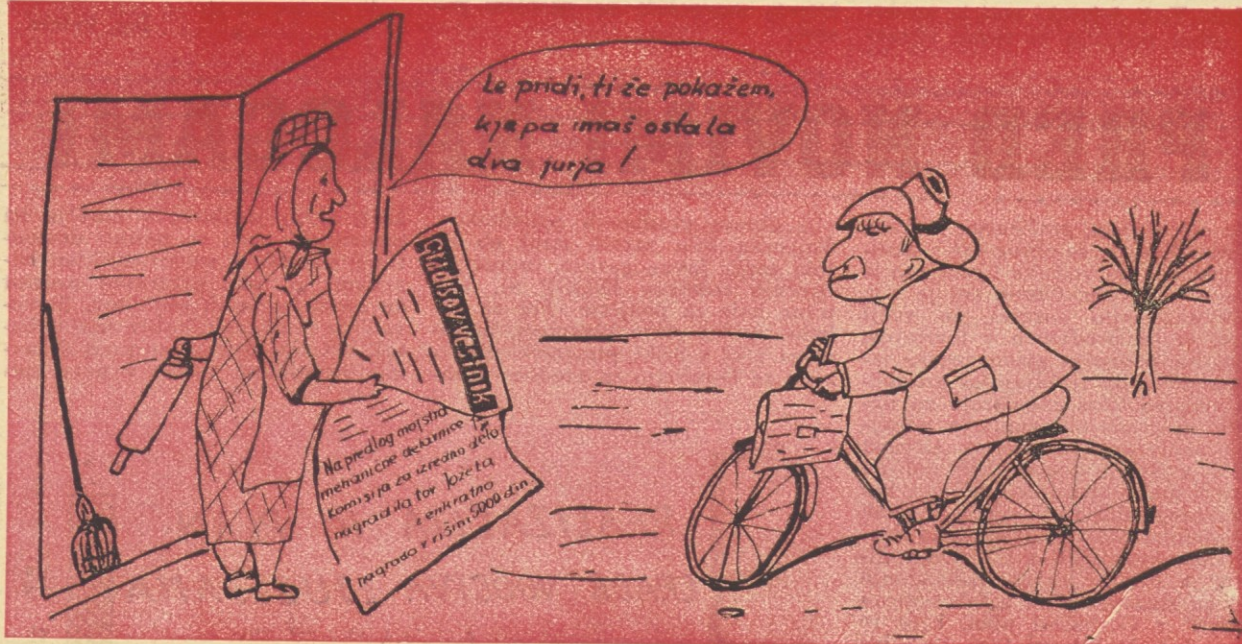
1	2	3	4	5	6	7	8
9			10	11		12	
13		14			15		
	16		17		18		
	19		20		21	22	
23		24		25	26		27
28				29			30
31		32		33		34	
36					37		

Vodoravno: 1. glasbilo, 5. gradbeno orodje, 9. tišina, 10. okrasna ptica, 12. svojilni zaimek, 13. tuje moško ime, 15. odžre, 16. del meseca, 18. kratica za bivše krajevne odbore, 19. Ludolfovo število, 20. moško ime, 21. 18. in 9. črka abecede, 23. vrsta ribe, 25. francoska reka (fonetično), 28. španski spolnik, 30. okrajšava za Češkoslovaško, 31. ime naše tovarne iz Ljubljane, 33. vrsta pesnitve, 36. ogledovanje, 37. živina po srbohrvatsko.

3. gradbeno podjetje v Sloveniji, 4. pesnitev, 5. okrajšava za kilovolt, 6. državica v Pirenejih, 7. mesec v letu, 8. vrsta padavine, 11. podredni veznik, 14. predlog, 15. pivo, 17. del obraza, 18. kos lesa, 19. bančna vloga, 22. vrsta glodalca, 25. časovna enota, 24. ruska reka, 26. del kolesa, 27. žensko tuje ime, 29. latinski predlog, 32. okrajšava za slično, 33. predlog, 34. igralna karta, 35. kratica za mestni odbor

Navpično: 1. orientalsko moško ime, 2. glavno mesto evropske države, 3. gradbeno podjetje v Sloveniji, 4. pesnitev, 5. okrajšava za kilovolt, 6. državica v Pirenejih, 7. mesec v letu, 8. vrsta padavine, 11. podredni veznik, 14. predlog, 15. pivo, 17. del obraza, 18. kos lesa, 19. bančna vloga, 22. vrsta glodalca, 25. časovna enota, 24. ruska reka, 26. del kolesa, 27. žensko tuje ime, 29. latinski predlog, 32. okrajšava za slično, 33. predlog, 34. igralna karta, 35. kratica za mestni odbor

Tri pravilne rešitve bodo izžrebane. Razpisane so tri nagrade po tisoč dinarjev!

Le pridi, ti že pokažem, kje pa imaš ostala dva jurja!

V ČASU KOLIN

»Vraga, pa nisem vedel, da ima Sica tako lepe noge ...«

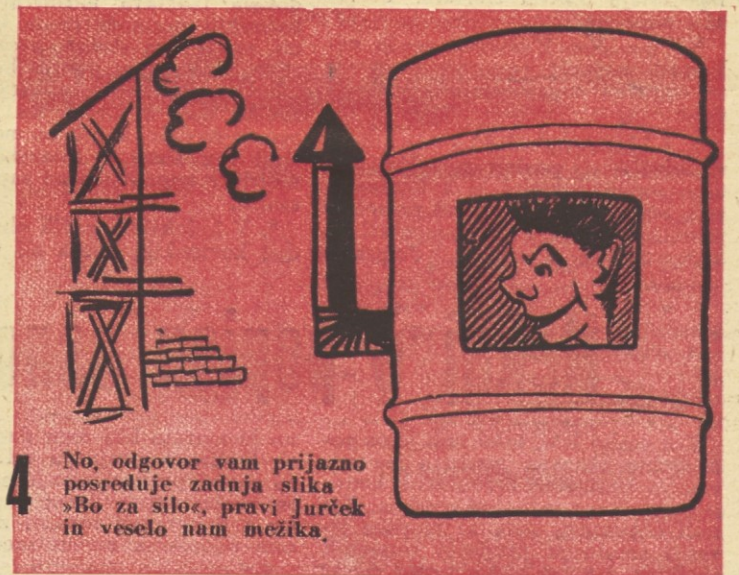
1 Jure v parku premišljuje kje stanovanje bi gradil. Cena res je velika, da bi hišo si gradil.

3 Komaj dober hip pozneje že k Petrolu Jur drvi. Kdo bi vedel, kdo uganil, kaj po glavi mu roji?

2 Jure misli... Zdajci mimo pot pripelje sprehajalca. Sprehajalcu nehote pade nekaj »izpod palca«.

4 No, odgovor vam prijazno posreduje zadnja slika. »Bo za silo, pravi Jurček in veselo num mežika.«

Dedek Mraz GRADISU

